

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 479/2008,

29. aprill 2008,

mis käsitleb veinituru ühist korraldust ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1493/1999, (EÜ) nr 1782/2003, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 3/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2392/86 ja (EÜ) nr 1493/1999

SISUKORD

I JAOTIS	SISSEJUHATAVAD SÄTTED	9
II JAOTIS	TOETUSMEETMED	9
I peatükk	Toetusprogrammid	9
1. jagu	Sissejuhatavad sätted	9
2. jagu	Toetusprogrammide esitamine ja sisu	10
3. jagu	Eritoetusmeetmed	11
4. jagu	Üldsätted	14
II peatükk	Vahendite ümberpaigutamine	14
III JAOTIS	REGULEERIVAD MEETMED	15
I peatükk	Üldeeskirjad	15
II peatükk	Veinivalmistustavad ja piirangud	16
III peatükk	Päritolunimetused, geograafilised tähised ja traditsioonilised nimetused	17
IV peatükk	Päritolunimetused ja geograafilised tähised	17
1. jagu	Mõisted	17
2. jagu	Kaitsetaotlus	18
3. jagu	Kaitse alla võtmise menetlus	19
4. jagu	Erijuhtumid	20
5. jagu	Kaitse ja kontroll	21
6. jagu	Üldsätted	22

V peatükk	Traditsioonilised nimetused	23
VI peatükk	Märgistamine ja esitlemine	23
VII peatükk	Tootjaorganisatsioonid ja tootmisharudevahelised organisatsioonid	25
IV JAOTIS	KAUPLEMINE KOLMANDATE RIIKIDEGA	27
I peatükk	Üldsätted	27
II peatükk	Impordi- ja ekspordilitsentsid	27
III peatükk	Kaitse ning seestöötlemine ja välistöötlemine	28
IV peatükk	Impordieeskirjad	29
V JAOTIS	TOOTMISVÕIMSUS	30
I peatükk	Ebaseaduslikud istandused	30
II peatükk	Istutusõigus üleminekuajal	31
III peatükk	Väljajuurimiskava	33
VI JAOTIS	ÜLDSÄTTED	36
VII JAOTIS	MUUDATUSED, ÜLEMINERU- JA LÕPPSÄTTED	38
I peatükk	Muudatused	38
II peatükk	Ülemineku- ja lõppsätted	40

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Veinisektorile kohaldatav ühenduse kord on sätestatud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruses (EÜ) nr 1493/1999 veinitoru ühise korralduse kohta ⁽³⁾ ja selle rakendamismäärustes.

(2) Ühenduse veinitarbimine on pidevalt langenud ning ühendusest eksporditava veini kogus on alates 1996. aastast kasvanud palju aeglasemalt kui veini import. See

on toonud kaasa pakkumise ja nõudluse tasakaalu kadumise, mis avaldab omakorda survet tootjate hindadele ja sissetulekule.

(3) Kõik määrusega (EÜ) nr 1493/1999 ettenähtud vahendid ei ole osutunud tõhusaks, et juhtida veinisektorit konkurentsivõimelise ja jätkusuutliku arengu suunas. Turumehhanisme mõjutavad meetmed on sageli osutunud keskpäraselt kulutõhusaks ja seda sellisel määral, et need on põhjustanud struktuurilisi ülejääke, nõudmata struktuurilisi parandusi. Lisaks on mõned kehtivad reguleerivad meetmed alusetult piiranud konkurentsivõimeliste tootjate tegevust.

(4) Seega näib, et olemasolev õigusraamistik ei võimalda jätkusuutlikul moel saavutada asutamislepingu artiklis 33 sätestatud eesmärke, eelkõige veinitoru stabiliseerimist ning rahuldava elatusaseme tagamist asjaomasele põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale.

⁽¹⁾ 12. detsembri 2007. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ 12. detsembri 2007. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1).

(5) Seetõttu on saadud kogemusi arvestades asjakohane põhjalikult muuta veinisektori suhtes kohaldatavat ühen-

duse korda, et saavutada järgmised eesmärgid: suurendada ühenduse veinitootjate konkurentsivõimet; tugevdada ELi kvaliteetveinide kui maailma parimate veinide mainet; võita tagasi vanu turge ja leida uusi nii ühenduses kui ka mujal maailmas; luua veiniturukorraldus, mille aluseks on selged, lihtsad ja tõhusad eeskirjad, mis tasakaalustaksid pakkumist ja nõudlust; luua veiniturukorraldus, millega säilitatakse ühenduse parimad veinitootmistavad, tugevdades mitmete maapiirkondade sotsiaalset struktuuri ja tagades keskkonnasõbralik tootmine. Seetõttu on asjakohane tunnistada määrus (EÜ) nr 1493/1999 kehtetuks ja asendada see käesoleva määrusega.

(6) Käesoleva määruse ettevalmistamisele eelnes hindamis- ja konsultatsiooniprotsess, et veinisektori vajadusi paremini kindlaks teha. Telliti välishindamisaruanne, mis avaldati 2004. aasta novembris. Komisjon viis 16. veebruaril 2006 läbi seminari, et võimaldada sidusrühmadel väljendada oma arvamusi. 22. juunil 2006 avaldas komisjon teatise „Jätkusuutliku Euroopa veinisektori väljakujundamine” ja ka mõju hindamise, kus esitati mitmeid võimalusi veinisektori reformiks.

(7) 2006. aasta juulist kuni novembrini toimusid arutelud nõukogu tasandil. 2006. aasta detsembris võtsid Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komitee vastu aruanded komisjoni teatistes väljapakutud veinireformi võimaluste kohta. 15. veebruaril 2007 võttis Euroopa Parlament vastu omaalgatusliku raporti kõnealuse teatise kohta, mille järeldusi on käesolevas määruses arvesse võetud.

(8) Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus),⁽¹⁾ peaks lõpuks hõlmama ka veinisektorit. Ühise turukorralduse ühtne määrus sisaldab horisontaalseid sätteid, eelkõige seoses kolmandate riikidega kauplemise, konkurentsieeskirjade, kontrollide ja karistuste ning komisjoni ja liikmesriikide vahelise teabevahetusega. Kõnealuseid horisontaalseid küsimusi käsitlevad käesoleva määruse sätted tuleks võimalikult suurel määral viia kooskõlla ühise turukorralduse ühtse määruse sätetega, et neid oleks edaspidi võimalik hõlpsamalt inkorporeerida ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse.

(9) Konkurentsivõimeliste struktuuride tugevdamiseks on vaja kehtestada toetusmeetmed. Kõnealuste meetmete rahastamise ja määramise eest peaks vastutama ühendus, aga piirkondlike organite vajadustele vastava sobiva meetmete-kombinatsiooni valik peaks jääma liikmesriikidele, võttes

vajadusel arvesse piirkonna eripära ning lülitades meetmed ka riiklikesse toetusprogrammidesse. Kõnealuste programmide rakendamise eest peaksid vastutama liikmesriigid.

(10) Vahendite eraldamisel liikmesriikide riiklikele toetusprogrammidele peaks rahastamisotsus olema seotud põhikriteeriumina veinieelarvest varem eraldatud summadega ning viinamarjakasvatusalade pindalaga ja varasema tootmisega. Nimetatud rahastamisotsust tuleks siiski kohandada selliste olukordade suhtes, mille puhul võib veinieelarvest varem eraldatud summade kasutamine põhikriteeriumina viia vahendite ebakohase jaotuseni.

(11) Üks riiklike toetusprogrammide jaoks kõlblik keskne meede peaks olema ühenduse veinide müügi edendamine ja turustamine kolmandates riikides. Ümberkorraldus- ja muutmistevõime rahastamist tuleks jätkata, sest neil on veinisektorile positiivne struktuuriline mõju. Samuti peaks olema võimalik toetada veinisektoris selliste investeeringute tegemist, mille eesmärk on parandada ettevõtete majanduse tulemuslikkust. Kõrvalsaaduste destilleerimise toetamine peaks olema selline meede, mida on võimalik kasutada liikmesriikidel, kes soovivad sellist vahendit kasutada, et tagada veini kvaliteet samas keskkonda kaitstes.

(12) Kriisiolukordade vastutustundliku lahendamise soodustamiseks tuleks toetusprogrammide raames rahastada selliseid ennetusvahendeid nagu näiteks saagikindlustus, investeerimisfondid ja roheline korje.

(13) Mõnede traditsiooniliste meetmete säilitamine ülemineku- perioodiks on õigustatud, et leevendada seni ühenduse vahendite kaudu rahastatud klassikaliste turumeetmete järsust lõpetamisest tulenevaid tagajärgi. Asjakohased meetmed on alkohoolsete jookide destilleerimise toetamine, erakorralise destilleerimise toetamine ja kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamise toetamine.

(14) Samavõrd oluline on, et liikmesriigid võivad erinevatel põhjustel eelistada anda põllumajandustootjatele ühtse otsemaksete kava alusel toodanguga sidumata abi. Liikmesriikidel peaks seetõttu olema see võimalus ning ühtse otsemaksete kava eripärade tõttu peaks iga selline makse olema pöördumatu ja sellega peaks vastavalt kaasnema järgnevatel aastatel riiklikeks toetusprogrammideks kasutada olevate eelarveliste vahendite vähenemine.

(15) Abikõlblike meetmete ühendusepoolne rahastamine peaks võimaluse korral sõltuma sellest, kas asjaomased tootjad järgivad teatavaid kehtivaid keskkonnanõudeid. Nõuete rikkumisega peaks kaasnema maksete vastav vähendamine.

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 248/2008 (ELT L 76, 19.3.2008, lk 6).

- (16) Veinisektori toetuseks tuleks kasutada ka nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) ⁽¹⁾ kohaseid struktuurimeetmeid.
- (17) Veinisektorile võiksid pakkuda huvi järgnevad määrusega (EÜ) nr 1698/2005 ettenähtud meetmed: noorte põllumajandustootjate tegevuse alustamine, investeringud tehnilistesse vahenditesse ja turustamise parandamine; kutseõpe; teabe- ja müügiedenduse alane toetus tootjaorganisatsioonidele pärast kvaliteedikavade ühinemist; põllumajanduse keskkonnatoetus; ennetähtaegselt pensionile jäämise toetus, mida antakse põllumajandustootjatele, kes otsustavad kogu tulundusliku põllumajandustegevuse lõpetada ettevõtte üleandmiseks teistele põllumajandustootjatele.
- (18) Määrusega (EÜ) nr 1698/2005 ette nähtud rahaliste vahendite suurendamiseks tuleks kehtestada vahendite järkjärguline ülekandmine kõnealuse määruse kohaste meetmete eelarvesse, kui vastavad summad on piisavalt olulised.
- (19) Veinisektoris tuleks kohaldada teatavaid reguleerivaid meetmeid, eelkõige tervisekaitse, kvaliteedi ja tarbijate ootustega seotud põhjustel.
- (20) Liikmesriigid, kelle veinitoodang on suurem kui 50 000 hektoliitrit aastas, peaksid jätkuvalt vastutama selliste veiniviinamarjasortide liigitamise eest, millest nende territooriumil võib veini valmistada. Teatavad veiniviinamarjasordid tuleks seejuures kõrvale jätta.
- (21) Teatavaid käesoleva määrusega hõlmatud tooteid tuleks ühenduses turustada kooskõlas viinamarjasaaduste eriliigituse ja vastavate spetsifikatsioonidega.
- (22) Käesoleva määrusega hõlmatud tooteid tuleks valmistada kooskõlas teatavate veinivalmistustavade ja piirangute kohta käivate eeskirjadega, mis tagavad tervisekaitseküsimustega arvestamise ning tarbijate ootuste täitmise seoses kvaliteedi ja tootmismeetoditega. Paindlikkuse huvides peaks kõnealuste tavade ajakohastamine ja uute tavade heakskiitmine toimuma rakendusmeetmete tasandil, välja arvatud sellistes poliitiliselt tundlikes valdkondades nagu rikastamine ja hapestamine, kus muudatuste eest peaks jätkuvalt vastutama nõukogu.
- (23) Veini alkoholisisalduse suurendamise suhtes peaksid kehtima teatavad piirangud ning seda tohiks teha üksnes kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud ja kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega veinile või sahharoosi lisamisega, kui see on lubatud. Lubatud rikastamise suhtes kehtestatud piirangud peaksid olema rangemad kui need on siiani olnud.
- (24) Ülepressimise teel saadud veini halva kvaliteedi tõttu tuleks see tava keelata.
- (25) Kõnealuse valdkonna rahvusvaheliste standardite täitmiseks peaks komisjon üldreeglina lähtuma Rahvusvahelise Veiniamet (OIV) soovitatud veinivalmistustavade.
- (26) Kolmandast riigist pärit veini segamine ühenduse veiniga ning kolmandatest riikidest pärit veinide segamine peaks ühenduses olema jätkuvalt keelatud. Sarnaselt ei tohiks teatavatest kolmandatest riikidest pärit viinamarjavirretest, viinamarjamahlast ja värskete viinamarjade sortidest ühenduse territooriumil veini valmistada ega neid veinile lisada.
- (27) Kvaliteetveinide kontseptsiooni aluseks on ühenduses muu hulgas veini geograafilise päritoluga seonduvad eriomadused. Tarbijate teavitamiseks tähistatakse selliseid veine kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähistega, kuid praegune süsteem ei ole selleks veel täielikult välja arendatud. Selleks, et asjaomaste toodete kvaliteediga seonduvaid väiteid toetaks läbipaistev ja üksikasjalikum raamistik, tuleks luua süsteem päritolunimetuse ja geograafilise tähise registreerimistaotluste läbivaatamiseks kooskõlas lähenemisviisiga, mis järgib toiduainete (välja arvatud vein ja kanged alkohoolsed joogid) suhtes kohaldatavat ühenduse horisontaalset kvaliteedipoliitikat, mis on kehtestatud nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähistega ja päritolunimetuste kaitse kohta ⁽²⁾.
- (28) Päritolunimetuse või geograafilise tähisega veinide eriliste kvaliteediomaduste säilitamiseks tuleks anda liikmesriikidele õigus kohaldada sellega seoses rangemaid eeskirju.
- (29) Selleks, et päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid saaks ühenduse kaitse alla võtta, tuleks neid ühenduse tasandil tunnustada ja need registreerida. Vastavate nimede kooskõla tagamiseks käesolevas määruses sätestatud tingimustega peaksid taotluseid vaatama läbi asjaomaste liikmesriikide ametiasutused, seejuures tuleks järgida vastavust minimaalsetele ühistele sätetele, sealhulgas siseriiklikule vastuväidete esitamise menetlusele. Järgnevalt peaks komisjon kõnealused otsused läbi vaatama, et tagada taotluste vastavus käesoleva määruse tingimustele ja ühtne lähenemisviis kõigis liikmesriikides.

⁽¹⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 146/2008 (ELT L 46, 21.2.2008, lk 1).

⁽²⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

- (30) Tuleks kaitsta kolmandate riikide selliseid päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid, mis on ka päritolumaal kaitstud.
- (31) Registreerimismenetlus peaks kõikidel füüsilistel või juriidilistel isikutel, kellel on liikmesriigi või kolmanda riigi vastu õigustatud huvi, võimaldama vastuväidet esitades oma õigusi kasutada.
- (32) Registreeritud päritolunimetused ja geograafilised tähised peaksid olema kaitstud selliste kasutusviiside eest, millega seoses kasutatakse põhjendamatult ära nõuetele vastavate toodete saavutatud mainet. Ausa konkurentsi edendamiseks ja tarbijate eksitamise vältimiseks peaks kaitse laienema ka toodetele ja teenustele, mida käesolevas määruses ei käsitleta, sealhulgas asutamislepingu I lisas nimetatud toodetele ja teenustele.
- (33) Tuleks kehtestada kord, mis võimaldab tootespetsifikaate kaitse alla võtmise järgselt muuta ning päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid tühistada, eelkõige juhul, kui ei ole enam tagatud vastava tootespetsifikaadi järgimine.
- (34) Ühenduse territooriumil kaitstud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid tuleks kontrollida võimaluse korral kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks ⁽¹⁾ ning sealhulgas peaksid need läbima kontrollid, et tagada kooskõla asjaomaste veinide tootespetsifikaatidega.
- (35) Liikmesriikidel peaks olema õigus nõuda oma kulude, sealhulgas käesoleva määruse alusel esitatud kaitsetaotluste, vastuväidete, muutmistaotluste ja tühistamistaotluste läbi vaatamisel tekkinud kulude katteks tasu.
- (36) Õiguskindluse huvides tuleks ühenduse olemasolevad päritolunimetused ja geograafilised tähised uue kontrollimisprotseduri kohaldamisest vabastada. Asjaomased liikmesriigid peaksid aga komisjonile esitama põhilised andmed ja õigusaktid, mille alusel on päritolunimetused või geograafilised tähised riiklikul tasandil tunnustatud; vastasel juhul tuleks need kaitse alt välja arvata. Õiguskindluse huvides peaksid olemasolevate päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste tühistamise võimalused olema piiratud.
- (37) Teatavates liikmesriikides reguleeritakse kvaliteedipoliitikat riiklikul tasandil vastavalt siseriiklikele sätetele ja tavadele. Selliste sätete kohaldamine ja tavade järgimine võib jätkuda.
- (38) Ühenduses kasutatakse traditsiooniliselt teatud nimetusi, mis annavad tarbijatele sellist teavet veinide eriomaduste ja kvaliteedi kohta, mis täiendab päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste abil antavat teavet. Siseturu toimimise ja ausa konkurentsi tagamiseks ning tarbijate eksitamise vältimiseks peaks olema võimalik nimetatud traditsioonilisi nimetusi ühenduses kaitse alla võtta.
- (39) Käesoleva määrusega hõlmatud toodete kirjeldamine, nimetamine ja esitusviis võib nende turustamisvõimalusi märkimisväärselt mõjutada. Veinitoodete märgistust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide erinevused võivad takistada siseturu sujuvat toimimist.
- (40) Seega tuleks kehtestada eeskirjad, mis arvestavad tarbijate ja tootjate õigustatud huviga. Seetõttu on asjakohane kehtestada ühenduse eeskirjad märgistuse kohta.
- (41) Kõnealuste eeskirjadega tuleks ette näha teatavate terminite kohustuslik kasutamine, et võimaldada toote tuvastamist müügikategooriate kohaselt ja anda tarbijatele olulist teavet. Ühenduse tasandil tuleks käsitleda ka teatava muu vabatahtliku teabe kasutamist.
- (42) Kui ei ole sätestatud teisiti, peaksid veinisektori märgistamiskeeskirjad täiendama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivis 2000/13/EÜ (toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽²⁾ sätestatud horisontaalselt kohaldatavaid eeskirju. Kogemused on näidanud, et märgistamiskeeskirjade eristamine vastavalt veinitoote kategooriale ei ole sageli asjakohane. Kõnealuseid eeskirju tuleks seega põhimõtteliselt kohaldada kõigi erinevate veinikategooriate, sealhulgas importtoodete suhtes. Eelkõige peaksid eeskirjad võimaldama päritolunimetuse või geograafilise tähiseta veinide puhul viinamarjasordi ja aastakäigu osutamist, arvestades märgistuse õigsust käsitlevaid nõudeid ja erandeid ning rakendades vastavat järelevalvet ja arvestades samuti tarbijate eksitamise ohtu.
- (43) Olemasolevad tootjaorganisatsioonid ja uute asutamine suudavad kaasa aidata ühenduse tasandil määratletud veinisektori vajaduste rahuldamisele. Nende kasulikkus peaks põhinema liikmetele pakutavate teenuste ulatusel ja

⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1. Määrust on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 301/2008 (ELT L 97, 9.4.2008, lk 85).

⁽²⁾ EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2007/68/EÜ (ELT L 310, 28.11.2007, lk 11).

- tõhususel. Sama kehtib ka tootmisharudevaheliste organisatsioonide puhul. Liikmesriigid peaksid seega tunnustama organisatsioone, kes vastavad teatavatele ühenduse tasandil määratletud nõuetele.
- (44) Veinide turu toimimise parandamiseks peaksid liikmesriigid suutma rakendada tootmisharudevaheliste organisatsioonide otsuseid. Kõnealuste otsuste reguleerimisalasse ei tohiks aga kuuluda konkurentsi moonutada võivad tavad.
- (45) Ühenduse ühtse turu loomisega kaasneb kaubandussüsteemi sisseseadmine ühenduse välispiiridel. See peaks hõlmama imporditollimakse ning põhimõtteliselt tasakaalustama ühenduse turgu. Kaubandussüsteem peaks põhinema ühenduse rahvusvahelistel kohustustel, eelkõige nendel, mis tulenevad Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) lepingutest.
- (46) Kaubavoogude järelevalve on eelkõige haldusküsimus, mis tuleks lahendada paindlikult. Seega peaks komisjon litsentsinõuete kehtestamise otsust tehes võtma arvesse impordi- ja ekspordilitsentside vajalikkust asjaomaste turgude korraldamise ning eelkõige kõnealuste toodete impordi järelevalve seisukohalt. Käesolevas määruses tuleks aga sätestada kõnealuste litsentside üldtingimused.
- (47) Juhul, kui on ette nähtud impordi- ja ekspordilitsentsid, peaks olema nõutud tagatise deponeerimine selle tagamiseks, et toimingud, mille kohta need litsentsid on väljastatud, ka sooritatakse.
- (48) Imporditollimaksude süsteem võimaldab ühenduse välispiiril kõikidest muudest kaitsemeetmetest loobuda. Erandlikel asjaoludel võib siseturu- ja tollimaksumehhanism osutada ebapiisavaks. Sellisel juhul ning selleks, et mitte jätta ühenduse turgu kaitseta sellest tingitud häirete vastu, peaks ühendus saama võtta viivitamata kõiki vajalikke meetmeid. Kõnealused meetmed peaksid olema kooskõlas ühenduse rahvusvaheliste kohustustega.
- (49) Et vältida või kõrvaldada eelkõige viinamarjamahlast ja viinamarjavirdest valmistatud toodete impordist tuleneda võivaid kahjulikke mõjusid ühenduse turul, tuleks selliste toodete importimisel kohaldada teatavate tingimuste täitmise korral täiendavat imporditollimaksu.
- (50) Veinituru latusaks toimimiseks ja eelkõige turuhäirete vältimiseks tuleks ette näha sise- ja välistöötlemise korra kasutamise keelustamise võimalus. Selleks, et seda tüüpi turukorraldusvahend oleks edukas, tuleb seda tavaliselt kohaldada ilma suurema viivitusega. Seetõttu tuleks komisjonile anda vastavad volitused.
- (51) Kolmandatest riikidest imporditud toodete suhtes tuleks kohaldada tootekategooriaid, märgistust ning päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitlevaid ühenduse eeskirju. Nendega peaks kaasas olema analüüsiaruanne.
- (52) Teatavatel tingimustel on asjakohane volitada komisjoni avama ja haldama tariifikvoote, mis tulenevad kooskõlas asutamislepinguga sõlmitud rahvusvahelistest kokkulepetest või nõukogu õigusaktidest.
- (53) Uute istanduste rajamise ajutise keelu rikkumise tõttu on ühenduses suurenenud veini ületootmise probleem. Ühenduses leidub märkimisväärsel arvul ebaseaduslikke istandusi, mis tekitab ebaausat konkurentsi ning teravdab veinisektori probleeme.
- (54) Ebaseaduslike aladega seoses tuleks tootjate vastavate kohustuste osas eristada neid, mis rajati enne ja pärast 31. augustit 1998. Enne 1. septembrit 1998 istutusõigusega rajatud istandused peaksid saama viimase võimaluse seadustamiseks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 2 lõikes 3 kehtestatud tingimuste alusel. Seetõttu peaksid käesoleva määruse vastavad sätted olema kohaldatavad tagasiulatuvalt.
- (55) Siiani ei tule enne 1. septembrit 1998 istutusõigusega rajatud istanduste suhtes kohaldada väljajuurimise kohustust. Asjaomased tootjad peaksid olema kohustatud need alad tasu maksmisega seadustama. Kui asjaomaseid alasid ei seadustata 31. detsembriks 2009, peaks tootjatel olema kohustus need omal kulul välja juurida. Väljajuurimise kohustuse täitmata jätmisega peaks kaasnema trahvid.
- (56) Istandused, mis on rajatud peale 31. augustit 1998 asjaomast keeldu rikkudes, tuleks välja juurida, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1493/1999. Väljajuurimise kohustuse täitmata jätmisega peaks kaasnema trahvid.
- (57) Kuni seadustamise ja väljajuurimise meetmete rakendamiseni ei tohiks keeldu rikkudes rajatud ja määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt seadustamata istandustest pärit veini turule viia muul otstarbel kui destilleerimiseks ja asjaomase tootja kulul. Destilleerimislepingute esitamine tootjate poolt peaks tagama senisest parema järelevalve kõnealuse nõude täitmise üle.
- (58) Kuigi uute istanduste rajamise ajutine keeld on mõnevõrra mõjutanud pakkumise ja nõudluse tasakaalu veiniturul, on see samas loonud takistuse konkrentsivõimelistele tootjatele, kes soovivad suurenenud nõudmisele paindlikult vastata.

- (59) Et turu tasakaalu ei ole veel saavutatud ja kaasmeeetmed, näiteks väljajuurimiskava, vajavad jõustumiseks aega, on asjakohane jätta uute istanduste rajamise keeld jõusse kuni 31. detsembrini 2015, millest alates tuleks see aga täielikult tühistada, et võimaldada konkurentsivõimelistel tootjatel vabalt reageerida turutingimustele. Liikmesriikidele tuleks siiski anda võimalus pikendada vajaduse korral keelu kehtivust oma territooriumil kuni 31. detsembrini 2018.
- (60) On ilmnunud, et luba rajada uusi istandusi pooktaimede kasvatamiseks, maakorraldus ja sundvõõrandamine, samuti katseline viinamarjakasvatus ei häiri märkimisväärselt veiniturgu ja peaks seetõttu ka edaspidi vajalike kontrollide kohaselt lubatud olema.
- (61) Taasisustusõiguste andmist tuleks jätkata, juhul kui tootjad kohustuvad välja juurima samaväärse viinapuid täisistutatud ala, sest selliste istanduste netomõju tootmisele on enamasti nullilähedane.
- (62) Range kontrolli all tuleks liikmesriikidel võimaldada ka taasisustusõiguste üleandmise lubamist teisele ettevõttele, eeldusel et see toimub kvaliteedi parandamiseks, hõlmab pooktaimede kasvatamiseks mõeldud piirkondi või on seotud ettevõtte osa üleandmisega. Kõnealused üleandmised võivad aset leida üksnes ühe liikmesriigi piires.
- (63) Viinamarjakasvatusevõimaluste paremaks korraldamiseks, istutusõiguste tõhusa kasutamise edendamiseks ja seega ajutiste istutuspiirangute mõju täiendavaks vähendamiseks tuleks riiklike või piirkondlike varude süsteimid säilitada.
- (64) Kõiki vajalikke kontrolle rakendades tuleks säilitada liikmesriikide laialdane otsustamisõigus varude haldamise üle, et nad saaksid varude istutusõigusi kohalike vajadustega paremini sobitada. Siia peaks kuuluma ka võimalus osta istutusõigusi varu suurendamiseks ja neid reservist müüa. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema jätkuvalt õigus varude süsteemi mitte kohaldada, kui nad suudavad tõestada, et neil on juba tõhusalt toimiv istutusõiguste haldamise süsteem.
- (65) Erisoodustuste andmine noortele veinitootjaile hõlbustab lisaks põllumajandusettevõtete sisseesadmisele ka nende hilisemat struktuurilist kohandamist; niisugustel tootjatel peaks seetõttu olema õigus saada varudest tasuta istutusõigusi.
- (66) Ressursside võimalikult tõhusa kasutamise tagamiseks ning nõudmise ja pakkumise paremaks tasakaalustamiseks peaks istutusõiguste omanikud neid kasutama mõistliku aja jooksul. Kui seda ei tehta, tuleks istutusõigused varudesse arvata või tagasi arvata. Samadel põhjustel tuleks varudesse arvatud õigused mõistliku aja jooksul eraldada.
- (67) Liikmesriigid, kus 31. detsembriks 2007 ei kohaldatud istutusõigust, tuleks vabastada ajutisest uute istanduste rajamise keelust.
- (68) Täiendava kaasmeeetmena, mille eesmärk on luua turutingimustele vastav veinisektor, tuleks sisse viia väljajuurimiskava. Kui tootjad leiavad, et teatavate alade tingimused ei soodusta elujõulist tootmist, tuleks neile anda võimalus kulude kärpimiseks ja kõnealuste alade alaliseks kõrvaldamiseks veinitootmisest ning seega kas asjaomasel alal alternatiivsete tegevuste harrastamiseks või põllumajandus- tootmise täielikuks lõpetamiseks.
- (69) Kogemused on näidanud, et kui jätta tasu eest väljajuurimise lubamine liikmesriikide otsustada, võivad meede ja kaasnev mõju pakkumisele osutuda ebatõhusateks. Seega, vastupidiselt kehtivale korrale, peaks tootjatel olema üldiselt õigus väljajuurimiskavaga liituda ja ainuõigus otsustada, kas ühineda kavaga. Selle eest tuleks neile anda toetust iga väljajuuritud hektari kohta. Siiski ei peaks olema liikmesriikidel, kus veinitoodang jääb alla 50 000 hektoliitri aastas, võimaldatud kasutada väljajuurimiskava, kuna need riigid ei mõjuta oluliselt tootmist ühenduses.
- (70) Liikmesriigid peaksid objektiivsete kriteeriumide alusel ja komisjoni määratud vahemiku piires kehtestama väljajuurimistasu täpsed määrad.
- (71) Väljajuuritud alade vastutustundliku kasutamise tagamiseks peaks toetuse saamise õigus sõltuma sellest, kas asjaomased tootjad tegutsevad kooskõlas kohaldatavate keskkonnadüüetega. Nõuete rikkumisega peaks kaasnema väljajuurimistasu proportsionaalne vähendamine.
- (72) Keskkonnaprobleemide vältimiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik väljajuurimist mitte teostada mägistel aladel, järsunõlvalistel aladel ja mõnedel väikesaartel ning eritingimustel ka keskkonnaohu korral. Ühenduse ääre- poolseimate piirkondade poliitika kohaselt ei kohaldata väljajuurimiskava Assooridel, Madeiral ja Kanaari saartel. Liikmesriikidel peaks olema võimalik lõpetada väljajuurimine, kui kogu väljajuuritud ala saavutab 8 % viinamarja- kasvatusalast (10 % piirkondlikul tasandil).
- (73) Kui mõnes liikmesriigis on väljajuuritud ala suurem kui 15 % kogu viinamarjakasvatusalast, siis peaks olema võimalik piirata väljajuuritud ala suurust selles liikmesriigis 15 protsendini kogu viinamarjakasvatusalast, et vältida väljajuurimisega seotud ressursside ebaproportsionaalset kontsentreerumist teiste liikmesriikide arvelt. Lisaks sellele

peaks olema võimalik peatada igal aastal väljajuurimine, kui ala suurus, millel aasta jooksul väljajuurimine toimub, ulatub 6 protsendini kogu viinamarjakasvatusalast selles riigis.

(74) Varem viinamarjakasvatuseks kasutatud põllumajandusmaa, kust viinapuud on välja juuritud, tuleks lugeda alaks, mille eest on õigus saada toetust ühtse otsemaksete kava alusel toodanguga sidumata otsetoetuste keskmise piirkondliku summa ulatuses, mis eelarvelistel põhjustel ei tohiks ületada teatud summat.

(75) Kitsendusteta riikliku abi andmine kahjustaks ühtse turu nõuetekohast toimimist. Seepärast tuleks veinituru ühise korralduse alla kuuluvate toodete suhtes põhimõtteliselt kohaldada asutamislepingu riigiabi käsitlevaid sätteid. Kuid väljajuurimistasu ja teatavaid toetusprogrammide meetmeid käsitlevad sätted ei tohiks takistada riigiabi andmist samal eesmärgil.

(76) Viinamarjakasvatusevõimaluste paremaks haldamiseks on soovitatav, et liikmesriigid esitaksid komisjonile oma tootmisvõimsuse ülevaate. Selles sisalduv teave peaks põhinema viinamarjaistandusregistril, mida tuleks pidada ning regulaarselt ajakohastada. Registri üksikasjad tuleks kehtestada komisjoni rakendusmäärusega. Nõukogu 24. juuli 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 2392/86, millega seatakse sisse ühenduse viinamarjaistandusregister, ⁽¹⁾ tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada. Et innustada liikmesriike ülevaadet esitama, tuleks ümberkorraldus- ja muutmistoetust anda üksnes nendele liikmesriikidele, kes on nimetatud ülevaate esitanud.

(77) Veiniviinamarjade, viinamarjavirde ja veini tootjad peaksid esitama saagideklaratsiooni, et vastavate poliitiliste ja haldusotsuste tegemiseks vajalik teave oleks kättesaadav. Liikmesriikidel peaks olema võimalus nõuda, et ka veiniviinamarjade hulgikauplejad deklareeriks igal aastal viimasest saagist turustatud kogused. Viinamarjavirde ja veini tootjad ning hulgikauplejad, kes ei ole jaemüüjad, peaksid deklareerima oma viinamarjavirde ja veini varud.

(78) Asjaomaste toodete jälgitavuse rahuldava taseme tagamiseks, eelkõige tarbijakaitse huvides, tuleks sätestada, et kõikidel käesoleva määrusega hõlmatud toodetel peaks ühenduses ringeldes olema saatedokument.

(79) Selleks, et lahendada õigustatud erakorralisi olukordi ka pärast toetusprogrammides ettenähtud erakorralise

destilleerimismeetme üleminekuperioodi lõppu aastal 2012, peaksid liikmesriigid olema suutelised osutama abi erakorraliseks destilleerimiseks, järgides üldist eelarvelist piirangut, mis on 15 % liikmesriigi riikliku toetusprogrammi vastava aastaeelarve suurusest. Enne sellise abi andmist tuleb sellest teatada komisjonile ja see tuleb käesoleva määruse alusel heaks kiita.

(80) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.

(81) Käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustustega seotud liikmesriikide kulutused peaks kandma ühendus vastavalt nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta ⁽³⁾.

(82) Liikmesriigid ja komisjon peaksid andma üksteisele käesoleva määruse rakendamiseks vajalikku teavet.

(83) Käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmist tuleks kontrollida ning nende kohustuste täitmata jätmise korral tuleks kohaldada sanktsioone. Seetõttu tuleks komisjonile anda volitused vastavate eeskirjade koostamiseks, mis hõlmaksid ka alusetult makstud toetuste tagasinõudmist ja liikmesriikide aruandluskohustust.

(84) Käesoleva määruse järgimise eest peaksid vastutama liikmesriikide ametiasutused ning tuleks kehtestada vastav kord, et komisjonil oleks võimalik jälgida ja tagada määruse järgimist.

(85) Selleks, et näha ette veinisektori kaasamine ühtsesse otsemaksete kavaspeaks kõigi aktiivselt haritavate viinamarjakasvatusalade eest olema õigus saada toetust ühtse otsemaksete kava raames, mis on sätestatud nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ⁽⁴⁾.

(86) Bulgaaria, Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Rumeenia, Sloveenia ja Slovakkia viinamarjakasvatavad peaksid veini komponendi lülitamisest ühtsesse otsemaksete kavaspeaks saama kasu samadel tingimustel nagu 30. aprillil 2004 ühendusse kuulunud

⁽¹⁾ EÜT L 208, 31.7.1986, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1631/98 (EÜT L 210, 28.7.1998, lk 14).

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽³⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1437/2007 (ELT L 322, 7.12.2007, lk 1).

⁽⁴⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 293/2008 (ELT L 90, 2.4.2008, lk 5).

viinamarjakasvatavad. Seepärast ei peaks ühtse otsemaksete kava veini komponendi suhtes kohaldama määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143a sätestatud juurdekasvukava.

(87) Määrust (EÜ) nr 1782/2003 ja nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügiedendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides) ⁽¹⁾ tuleks vastavalt muuta.

(88) Üleminek määruses (EÜ) nr 1493/1999 ja muudes veinisektori määrustes sätestatud korrald kaesolevas määruses sätestatud korrale võib põhjustada raskusi, mida kaesolevas määruses ei käsitleta. Kõnealuse võimaluse käsitlemiseks tuleks komisjonil lubada vastu võtta vajalikud üleminekumeetmed. Komisjonil tuleks lubada ka lahendada konkreetseid praktilisi küsimusi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 I lisa XII osas nimetatud toodete tootmise ja turustamise suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud toodete osas sätestatakse kaesolevas määruses:

- a) toetusmeetmed;
- b) reguleerivad meetmed;
- c) kolmandate riikidega kauplemise eeskirjad;
- d) tootmisvõimsust reguleerivad eeskirjad.

Artikkel 2

Mõisted

Kaesolevas määruses kasutatakse I lisa sätestatud mõisteid.

⁽¹⁾ ELT L 3, 5.1.2008, lk 1.

II JAOTIS

TOETUSMEETMED

I PEATÜKK

Toetusprogrammid

1. jagu

Sissejuhatavad sätted

Artikkel 3

Reguleerimisala

Kaesolevas peatükis on sätestatud eeskirjad, mis reguleerivad ühenduse vahendite eraldamist liikmesriikidele ning kõnealuste vahendite kasutamist liikmesriikide poolt riiklike toetusprogrammide (edaspidi „toetusprogrammid”) raames veinisektorit toetavate erimeetmete rahastamiseks.

Artikkel 4

Kooskõla ja järjepidevus

1. Toetusprogrammid on kooskõlas ühenduse õigusega ning ühenduse tegevuse, poliitika ja prioriteetidega.

2. Liikmesriigid vastutavad toetusprogrammide eest ning tagavad, et need on sisult järjekindlad ning et neid koostatakse ja rakendatakse objektiivselt, võttes arvesse asjaomaste tootjate majanduslikku olukorda ja vajadust vältida tootjate põhjendamatut ebavõrdset kohtlemist.

Liikmesriigid vastutavad vajalike kontrollimeetmete kehtestamise ja rakendamise ning toetusprogrammidega seotud kohustuste täitmatajätmisega kaasnevate karistuste kehtestamise ja kohaldamise eest.

3. Toetust ei anta:

- a) teadusprojektidele ja teadusprojekte toetavatele meetmetele;
- b) meetmetele, mis sisalduvad määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohastes liikmesriikide maaelu arengu programmides.

2. jagu

Toetusprogrammide esitamine ja sisu*Artikkel 5***Toetusprogrammide esitamine**

1. Iga II lisas osutatud tootjaliikmesriik esitab esimest korda 30. juuniks 2008 komisjonile viieaastase toetusprogrammi kava, mis sisaldab käesolevale peatükile vastavaid meetmeid.

Toetusprogrammide toetusmeetmed töötatakse välja sellisel geograafilisel tasandil, mida liikmesriik peab kõige asjakohasemaks. Enne komisjonile esitamist tuleb toetusprogrammi osas konsulteerida sobiva territoriaalse tasandi pädevate asutuste ja organisatsioonidega.

Iga liikmesriik esitab ühe toetusprogrammi kavandi, mis võib hõlmata piirkondlikke eripärasid.

2. Toetusprogramme hakatakse kohaldama kolm kuud pärast nende esitamist komisjonile.

Kuid kui toetusprogramm ei vasta käesolevas peatükis sätestatud tingimustele, teavitab komisjon sellest liikmesriiki. Sellisel juhul esitab liikmesriik komisjonile muudetud toetusprogrammi. Muudetud toetusprogrammi hakatakse kohaldama kaks kuud pärast selle esitamist, välja arvatud juhul, kui vastuolu ei ole kõrvaldatud – sel juhul kohaldatakse käesolevat lõiku.

3. Lõiget 2 kohaldatakse *mutatis mutandis* liikmesriikide esitatud toetusprogrammide muudatuste suhtes.

4. Artiklit 6 ei kohaldata, kui liikmesriigi ainsaks toetusprogrammi meetmeks on artiklis 9 osutatud vahendite ümberpaigutamine ühtsesse otsesemaksete kavasse. Artiklit 21 kohaldatakse sellisel juhul ainult selle lõike 1 osas ning selle aasta suhtes, mil nimetatud ümberpaigutamine aset leiab.

*Artikkel 6***Toetusprogrammide sisu**

Toetusprogrammid koosnevad järgmistest osadest:

- a) kavandatud meetmete üksikasjalik kirjeldus ja nende arvudes väljendatud eesmärgid;
- b) peetud konsultatsioonide tulemused;
- c) eelhindamine, mis näitab eeldatavat tehnilist, majanduslikku, keskkonnavalset ja sotsiaalset mõju;
- d) meetmete rakendamise ajakava;

- e) üldine rahastamistabel, mis hõlmab ressursside kasutamist ja kavandatud suunavat meetmetevahelist vahendite jaotust kooskõlas II lisas sätestatud ülemmääradega;
- f) järelevalveks ja hindamiseks kasutatavad kriteeriumid ja arvulised näitajad ning meetmed, millega tagatakse toetusprogrammide tõhus ja nõuetekohane rakendamine;
- g) toetusprogrammi rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste ja organite nimed.

*Artikkel 7***Abikõlblikud meetmed**

1. Toetusprogrammid sisaldavad ühte või mitut järgmist meetet:

- a) toetus ühtse otsetoetuste kava alusel vastavalt artiklile 9;
- b) müügiedendus vastavalt artiklile 10;
- c) viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine vastavalt artiklile 11;
- d) roheline korje vastavalt artiklile 12;
- e) investeerimisfondid vastavalt artiklile 13;
- f) saagikindlustus vastavalt artiklile 14;
- g) investeeringud vastavalt artiklile 15;
- h) kõrvalsaaduste destilleerimine vastavalt artiklile 16;
- i) alkoholsete jookide destilleerimine vastavalt artiklile 17;
- j) erakorraline destilleerimine vastavalt artiklile 18;
- k) kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamine vastavalt artiklile 19.

2. Toetusprogrammid ei sisalda muid meetmeid peale artiklites 9 kuni 19 nimetatute.

*Artikkel 8***Toetusprogrammide üldeskirjad**

1. Saadaolevate ühenduse vahendite jaotus ja eelarvelised piirangud on sätestatud II lisas.

2. Ühenduse toetust antakse üksnes nende abikõlblike kulu- tuste katmiseks, mis on tehtud pärast asjaomase toetusprog- rammi esitamist artikli 5 lõike 1 kohaselt.

3. Liikmesriigid ei kata toetusprogrammide alusel ühenduse rahastatavate meetmete kulusid.

4. Erandina lõikest 3 võivad liikmesriigid kooskõlas riigiabi käsitlevate ühenduse eeskirjadega anda siseriiklikku abi artiklites 10, 14 ja 15 osutatud meetmetele.

Asjaomastes riigiabi käsitlevates ühenduse eeskirjades sätestatud abi ülemmäär kehtib kogu riiklikule rahastamisele, mis hõlmab nii ühenduse kui ka siseriiklikke vahendeid.

3. jagu

Eritoetusmeetmed

Artikkel 9

Ühtne otsemaksete kava ja viinamarjakasvatajate toetamine

1. Liikmesriigid võivad viinamarjakasvatajaid toetada, andes neile toetusõiguseid, nagu need on määratletud määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 3. peatükis, kooskõlas nimetatud määruse VII lisa punktiga O.

2. Liikmesriigid, kes kavatsevad kasutada lõikes 1 osutatud võimalust, peavad sellise toetuse nägema ette oma toetusprogrammides, sealhulgas muutes seoses vahendite ühtsesse otsemaksete kavasse ümberpaigutamisega neid programme vastavalt artikli 5 lõikele 3.

3. Kui toetused on kehtestatud, peavad lõikes 1 osutatud toetused:

- a) jääma ühtsesse otsemaksete kavasse ja need ei tohi tugiprogrammide rakendamisele järgnevatel aastatel olla artikli 5 lõike 3 alusel enam kättesaadavad artiklites 10 kuni 19 loetletud meetmete jaoks ning neid ei tohi vastavalt kättesaadavaks teha;
- b) vähendada samas ulatuses toetusprogrammides artiklites 10 kuni 19 loetletud meetmeteks kasutada olevaid vahendeid.

Artikkel 10

Müügi edendamine kolmandate riikide turgudel

1. Käesoleva artikli kohane toetus hõlmab teavitus- või müügiesitamismeetmeid, mis on suunatud ühenduse veinidele kolmandates riikides, et suurendada nende konkurentsivõimet kõnealustes riikides.

2. Lõikes 1 osutatud meetmed on suunatud kaitsitud päritolunimetuse või geograafilise tähisega veinidele või veinidele, millele on märgitud viinamarjasort.

3. Lõikes 1 osutatud meetmed võivad hõlmata üksnes:

- a) avalikke suhteid hõlmavaid, müügiesitamis- või reklaami-meetmeid, eelkõige neid, mis rõhutavad ühenduse toodete eeliseid, eriti seoses kvaliteedi, toiduohutuse või keskkonnasõbralikkusega;
- b) osalemist rahvusvahelise tähtsusega üritustel, messidel või näitustel;
- c) teavituskampaaniaid, mis tutvustavad eelkõige päritolunimetusi, geograafilisi tähiseid ja mahetootmist hõlmavaid ühenduse süsteeme;
- d) uurimusi uute turgude kohta, mis on vajalikud turuväljundite laiendamiseks;
- e) uurimusi müügiesitamis- ja teavitusmeetmete tulemuste hindamiseks.

4. Ühenduse toetus edendusmeetmetele ei tohi ületada 50 % abikõlblikest kulutustest.

Artikkel 11

Viinamarjaistanduste ümberkujundamine ja muutmine

1. Viinamarjaistanduste ümberkorraldamis- ja muutmismeetmete eesmärk on suurendada veinitootjate konkurentsivõimet.

2. Viinamarjaistanduste ümberkorraldamist ja muutmist toetatakse käesoleva artikli alusel üksnes siis, kui liikmesriigid esitavad oma tootmisvõimsuse ülevaate vastavalt artiklile 109.

3. Viinamarjaistanduste ümberkorraldus- ja muutmistoetus võib hõlmata ainult ühte või mitut järgnevat tegevust:

- a) sordivahetus, sealhulgas ümberpookimise teel;
- b) viinamarjaistanduste ümberpaigutamine;
- c) viinamarjaistanduste haldamise parandamine.

Ei toetata niisuguste viinamarjaistanduste tavapärasest uuendamist, kus viinapuud on ealiselt vananenud.

4. Viinamarjaistanduste ümberkorraldus- ja muutmistoetuse vormid võivad olla üksnes järgmised:

- a) meetme rakendamisest tingitud sissetulekute kaotamise puhul tootjatele antav hüvitis;
- b) toetus ümberkorraldus- ja muutmiskulude katmiseks.

5. Lõike 4 punktis a osutatud sissetulekute kaotamise eest tootjatele antav hüvitis võib katta kuni 100 % vastavast kahjumist ning seda võib anda ühes järgmistest vormidest:

a) olenemata V jaotise II peatüki sätetest, nii uute kui vanade viinapuude üheaegse esinemise lubamine kindla ajavahe-miku vältel, mis ei tohi olla pikem kui kolm aastat, kuni istutusõiguse üleminekukorra lõppemiseni;

b) rahaline hüvitis.

6. Ühenduse toetus viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise tegelike kulude katmiseks ei tohi olla suurem kui 50 %. Määruse (EÜ) nr 1083/2006⁽¹⁾ kohaselt lähenemise piirkondadeks liigitatud piirkondades ei tohi ühenduse toetus ümberkorraldus- ja muutmiskulude katmiseks ületada 75 %.

Artikkel 12

Roheline korje

1. Käesolevas artiklis tähendab „roheline korje” ebaküpsete viinamarjakobarate täielikku hävitamist või eemaldamist, millega asjaomase ala saak langeb nullini.

2. Rohelise korje toetuse eesmärk on taastada ühenduse veinituru pakkumise ja nõudluse tasakaal, et vältida turukriise.

3. Rohelise korje toetust võib anda hüvitisena kindlasummalise toetuse vormis hektari kohta ja selle määrab asjaomane liikmesriik.

Toetus ei tohi olla suurem kui 50 % viinamarjakobarate hävitamise või eemaldamise otsuste kulude summast ning sissetuleku kaotusest seoses viinamarjakobarate hävitamise või eemaldamisega.

4. Asjaomased liikmesriigid kehtestavad objektiivsetel kriteeriumidel põhineva süsteemi tagamaks, et roheline korje meetme alusel üksikisikutest veiniproduktidele antav hüvitis ei ületaks lõike 3 teises lõigus osutatud ülemmäära.

Artikkel 13

Investeeringufondid

1. Investeeringufondide loomiseks antava toetusega abistatakse tootjaid, kes soovivad end turu kõikumise vastu kindlustada.

⁽¹⁾ Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta (ELT L 210, 31.7.2006, lk 25). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1989/2006 (ELT L 411, 30.12.2006, lk 6).

2. Investeeringufondide loomiseks antavat toetust võib anda ajutise ja väheneva abi vormis fondide halduskulude katmiseks.

Artikkel 14

Saagikindlustus

1. Saagikindlustuse toetuse eesmärk on kaitsta tootjate sissetulekut loodusõnnetuste, halbade ilmastikutingimuste, haiguste või kahjurite leviku mõjude eest.

2. Saagikindlustuse toetust võib anda ühenduse rahalise toetuse vormis, mis ei tohi ületada:

a) 80 % kindlustusmaksetest, mille tootjad on tasunud enda kindlustamiseks loodusõnnetustega võrreldavate halbade ilmastikutingimuste põhjustatud kahju vastu;

b) 50 % kindlustusmaksetest, mille tootjad on tasunud enda kindlustamiseks:

i) punktis a osutatud kahjude ja halbade ilmastikutingimustest tulenevate muude kahjude vastu;

ii) loomade tekitatud kahjude ning taimahaigustest või kahjurite levikust tulenevate kahjude vastu.

3. Saagikindlustuse toetust võib anda üksnes siis, kui asjaomased kindlustushüvitised ei hüvita tootjatele üle 100 % sissetuleku kaotusest, võttes arvesse kõiki tootjate poolt saada võidavaid hüvitisi muudest kindlustusriskiga seotud toetuskavadest.

4. Saagikindlustuse toetus ei tohi moonutada kindlustusturu konkurentsi.

Artikkel 15

Investeeringud

1. Toetust võib anda nii materiaalseteks kui ka mittemateriaalseteks investeeringuteks töötlemisrajatistesse, veinitehaste infrastruktuuri ja veini turustamisse, mis parandavad ettevõtte majanduse üldist tulemuslikkust ja on seotud ühe või mitme järgmise elemendiga:

a) IV lisas osutatud toodete tootmine ja turustamine;

b) IV lisas osutatud toodetega seotud uute toodete, protsesside ja tehnoloogiate arendus.

2. Lõike 1 kohast toetuse ülemmäära kohaldatakse ainult mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate suhtes komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta) ⁽¹⁾ tähenduses. Assooride, Madeira, Kanaari saarte, nõukogu 18. septembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1405/2006 (millega sätestatakse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte põllumajanduse toetamiseks) ⁽²⁾ määratletud väiksemate Egeuse mere saarte ja Prantsuse ülemeredepartemangude territooriumide puhul ei kohaldata ülemmäära suuruse suhtes piiranguid. Soovitusel 2003/361/EÜ lisa I jaotise artikli 2 lõikega 1 hõlmamata ettevõtete suhtes, millel on vähem kui 750 töötajat või mille käive on väiksem kui 200 miljonit eurot, vähendatakse abi ülemmäära poole võrra.

Toetust ei anta raskustes olevatele ettevõtetele, nagu need on määratletud raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks ettenähtud riigiabi käsitlevates ühenduse suunistes.

3. Abikõlblikeks kulutusteks ei peeta määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 71 lõike 3 punktides a kuni c osutatud kululelemente.

4. Seoses lubatavate investeerimiskuludega kehtivad ühenduse toetuse suhtes järgmised abi maksimummäärad:

- a) 50 % määruse (EÜ) nr 1083/2006 kohaselt lähenemise piirkondadeks liigitatud piirkondade puhul;
- b) 40 % nende piirkondade puhul, mis ei ole lähenemise piirkonnad;
- c) 75 % nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 247/2006 (millega sätestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks) ⁽³⁾ kohaste äärepoolseimate piirkondade puhul;
- d) 65 % määruse (EÜ) nr 1405/2006 kohaste väiksemate Egeuse mere saarte puhul.

5. Lõikes 1 osutatud toetuse suhtes kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklit 72.

Artikkel 16

Kõrvalsaaduste destilleerimine

1. Toetust võib anda veinivalmistamise kõrvalsaaduste vabatahtlikuks või kohustuslikuks destilleerimiseks, mis toimub kooskõlas VI lisa punktis D kehtestatud tingimustega.

Abi suurus määratakse kindlaks toodetud alkoholi mahuprotsendi ja alkoholikoguse (hektoliitrites) alusel. Toetust ei maksta

⁽¹⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

⁽²⁾ ELT L 265, 26.9.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 42, 14.2.2006, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1276/2007 (ELT L 284, 30.10.2007, lk 1.).

destilleeritavates kõrvalsaadustes sisalduva alkoholikoguse eest, mis on suurem kui 10 % toodetud veini alkoholisisaldusest.

2. Abi maksimaalsed tasemed põhinevad kogumise ja töötlemise kuludel ning need määratakse kindlaks vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

3. Lõikes 1 osutatud destilleerimise, milleks on antud toetust, käigus saadud alkoholi kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.

Artikkel 17

Alkoholsete jookide destilleerimine

1. Kuni 2012. aasta 31. juulini võib tootjatele anda toetust hektaritoetusena veini eest, mis destilleeritakse alkoholiseks joogiks.

2. Asjaomased lepingud veini destilleerimise kohta ning samuti vastavad tõendid destilleerimiseks tarnimise kohta tuleb esitada enne toetuse andmist.

Artikkel 18

Erakorraline destilleerimine

1. Kuni 2012. aasta 31. juulini võivad liikmesriigid otsustada põhjendatud juhtudel anda erakorraliste olukordade puhul toetust veiniüle jääkide vabatahtlikuks või kohustuslikuks destilleerimiseks, et vähendada ülejääki või see kõrvaldada ja samal ajal tagada tarnete jätkuvus ühest saagikoristusest teiseni.

2. Abi maksimaalsed tasemed määratakse vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

3. Lõikes 1 osutatud destilleerimise, milleks on antud toetust, käigus saadud alkoholi kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.

4. Erakorralise destilleerimise meetme jaoks kasutada olev eelarve osa suurus ei ületa järgmisi vastaval eelarveaastal liikmesriigil kasutada oleva II lisas sätestatud üldsumma suhtes kohaldatavaid protsendimäärasid,

— 20 % 2009. aastal;

— 15 % 2010. aastal;

— 10 % 2011. aastal;

— 5 % 2012. aastal.

5. Liikmesriigid võivad suurendada erakorralise destilleerimise meetme jaoks kasutada olevaid vahendeid üle lõikes 4 ette

nähtud aastase ülemmäära, eraldades riiklikke vahendeid kooskõlas järgmiste piirmääradega (esitatud protsendina vastavast aastast ülemmäärast, mis on esitatud lõikes 4).

- 5 % veiniaastal 2010;
- 10 % veiniaastal 2011;
- 15 % veiniaastal 2012.

Kui liikmesriigid eraldavad esimeses lõigus osutatud täiendavaid riiklikke vahendeid, teatavad nad sellest komisjonile ja komisjon kiidab selle enne vahendite kättesaadavaks tegemist heaks.

Artikkel 19

Kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamine

1. Kuni 2012. aasta 31. juulini võib anda toetust veinitootjatele, kes kooskõlas V lisas kehtestatud tingimustega kasutavad kontsentreeritud viinamarjavirret, sealhulgas puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirret, et suurendada toodete naturaalsel alkoholisisaldust.

2. Abi suurus määratakse kindlaks alkoholisisalduse mahu-protsendi ja rikastamiseks kasutatud veinivirde koguse (hektoliitri) alusel.

3. Abi maksimaalsed tasemed selle meetme jaoks erinevates veinikasvatuspriirkondades määratakse vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Artikkel 20

Nõuetele vastavus

Kui põllumajandustootja puhul tuvastatakse, et ta on oma põllumajandusettevõttes mis tahes ajal kolme aasta jooksul alates ümberkorraldamise ja muutmise toetusprogrammide alusel saadud maksest või mis tahes ajal ühe aasta jooksul alates rohelse korje toetusprogrammide alusel saadud maksest rikkunud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 3 kuni 7 osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid ja häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi, ning rikkumine tuleneb põllumajandustootjale omistatavast tegevusest või tegevusetusest, vähendatakse toetuse summat või tühistatakse see kas osaliselt või täielikult vastavalt rikkumise tõsidusele, ulatusele, kestusele ja korduvusele, ning põllumajandustootja peab vajadusel toetuse tagastama vastavalt nimetatud sätete tingimustele.

4. jagu

Üldsätted

Artikkel 21

Aruandlus ja hindamine

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks ja esimest korda 1. märtsiks 2010 aruande toetusprogrammidega ettenähtud meetmete rakendamise kohta eelmisel eelarveaastal.

Kõnealustes aruannetes loetletakse ja kirjeldatakse meetmeid, milleks anti toetusprogrammide alusel ühenduse toetust, ning eelkõige sisaldavad need üksikasju artiklis 10 osutatud müügi-edendusmeetme rakendamise kohta.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile 1. märtsiks 2011 ja teist korda 1. märtsiks 2014 hinnangu toetusprogrammide kulude ja kasude kohta ning ka arvamus, kuidas nende tõhusust suurendada.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2011 aruande artiklis 10 osutatud müügi-edendusmeetmete rakendamise kohta.

Artikkel 22

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Kõnealused meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- a) toetusprogrammide esitusvormi;
- b) eeskirju toetusprogrammide muutmiseks pärast nende kohaldamise algust;
- c) artiklitega 10 kuni 19 ettenähtud meetmete üksikasjalikke rakenduseeskirju;
- d) tingimusi, mille alusel edastatakse ja avalikustatakse ühenduse vahenditest rahastatav toetus;
- e) aruandluse üksikasju.

II PEATÜKK

Vahendite ümberpaigutamine

Artikkel 23

Vahendite ümberpaigutamine maaelu arengusse

1. Alates 2009. eelarveaastast eraldatakse lõikes 2 kehtestatud summad, mis põhinevad ajaloolistel kulutustel ja olid määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt ette nähtud sekkumismeetmeteks põllumajandusturgude reguleerimiseks, millele on viidatud määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktis b, ühenduse täiendavate vahenditena määruse (EÜ) nr 1698/2005 alusel rahastatavate maaelu arengu programmide kohastele veinipiirkonna meetmetele.

2. Nimetatud kalendriaastadele eraldatakse järgmised summad:

- 2009: 40,5 miljonit eurot;
- 2010: 80,9 miljonit eurot;
- alates 2011. aastast: 121,4 miljonit eurot.

3. Lõikes 2 ettenähtud summad jaotatakse liikmesriikide vahel vastavalt III lisale.

Liikmesriigid, kelle puhul ei ole praeguse seisuga III lisa tabelisse summasid kantud, kuna III lisse kantavate summade kindlaksmääramiseks kasutatavast meetodist tulenevalt oleksid need summad väikesed (vähem kui 2,5 miljonit eurot ümberpaigutamiseks 2009. aastal), võivad teha otsuse paigutada need praegu II lisa sisalduvad summad täielikult või osaliselt ümber III lisse, et kasutada neid oma maaelu arengu programmide puhul. Sellisel juhul teavitavad asjaomased liikmesriigid komisjoni kõnealusest ümberpaigutamisest hiljemalt 30. juuniks 2008 ning komisjon muudab vastavalt sellele lõiget 2 ning II ja III lisa.

III JAOTIS

REGULEERIVAD MEETMED

I PEATÜKK

Üldeeskirjad

Artikkel 24

Veiniviinamarjasortide liigitamine

1. Liikmesriigid liigitavad vastavalt lõikele 2 veiniviinamarjasordid, mida nende territooriumil võib veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida.

Liikmesriigid võivad liigitada üksnes veiniviinamarjasorte, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- a) asjaomane sort kuulub *Vitis vinifera* liiki või on *Vitis vinifera* liigi ja muude perekonna *Vitis* liikide ristik; ja
- b) sort ei ole üks järgmistest: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton ja Herbemont.

Kui veiniviinamarjasort kustutatakse esimeses lõigus osutatud liigitusest, tuleb see sort välja juurida 15 aasta jooksul alates kustutamisest.

2. Lõikes 1 osutatud liigitamiskohustusest vabastatakse liikmesriigid, kelle viimase viie veiniaasta keskmise toodangu alusel arvestatud veinitoodang ei ole suurem kui 50 000 hektoliitrit aastas.

Siiski võib ka esimeses lõigus osutatud liikmesriikides veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida üksnes lõike 1 punktides a ja b esitatud tingimustele vastavaid veiniviinamarjasorte.

3. Erandina lõike 1 esimesest ja teisest lõigust ning lõike 2 teisest lõigust lubatakse järgmisi veiniviinamarjasorte istutada, taasistutada või pookida teadusuuringuteks ja katseteks:

- a) lõikes 1 osutatud liikmesriikide puhul liigitamata veiniviinamarjasordid;
- b) lõikes 2 osutatud liikmesriikide puhul veiniviinamarjasordid, mis ei vasta lõike 1 punktides a ja b esitatud tingimustele.

4. Aladelt, kuhu on veini tootmiseks vastuolus lõigetega 1 kuni 3 istutatud veiniviinamarjasordid, tuleb viinapuud välja juurida.

Selliseid alasid pole siiski kohustust välja juurida juhul, kui kõnealuste alade toodang on mõeldud eranditult veinitootja oma majapidamise tarbeks.

5. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kontrollida tootjate vastavust lõigetele 1 kuni 4.

Artikkel 25

Tootmine ja turustamine

1. IV lisa loetletud ja ühenduses toodetud tooted toodetakse artikli 24 lõike 1 kohaselt liigitatavatest veiniviinamarjasortidest.

2. IV lisa sätestatud viinamarjasaaduste kategooria nimetust võib ühenduses kasutada üksnes sellise toote turustamiseks, mis vastab kõnealuses lisa sätestatud vastavatele tingimustele.

Olenemata artikli 59 lõike 1 punktist a, võivad liikmesriigid siiski lubada kasutada mõistet „vein”:

- a) liitnimetusena koos puuvilja nimega selliste toodete turustamiseks, mis on saadud muude puuviljade kui viinamarjade kääritamisel, või
- b) kui see on liitnimetuse osa.

Nimetatud tooteid ei tohi segi ajada IV lisa esitatud veinikategooriatele vastavate toodetega.

3. IV lisa loetletud viinamarjasaaduste kategooriaid võib muuta vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele.

4. Välja arvatud villitud vein, mille kohta on tõendeid, et villimine toimus enne 1. septembrit 1971, võib veini, mis on toodetud artikli 24 lõike 1 esimesele lõigule vastavalt koostatud liigitustesse kantud veiniviinamarjasortidest, kuid mis ei vasta

IV lisas sätestatud kategooriatele, kasutada ainult üksikisikutest veinitootjate oma majapidamise tarbeks, veiniäädika tootmiseks või destilleerimiseks.

II PEATÜKK

Veinivalmistustavad ja piirangud

Artikkel 26

Reguleerimisala

Käesolevas peatükis käsitletakse lubatud veinivalmistustavasid ja käesoleva määrusega hõlmatud toodete valmistamise ja turuleviimise suhtes kohaldatavaid piiranguid ning samuti menetlust, mille kohaselt võib teha otsuseid nende tavade ja piirangute kohta.

Artikkel 27

Veinivalmistustavad ja piirangud

1. Käesoleva määrusega hõlmatud toodete valmistamiseks ja säilitamiseks ühenduses kasutatakse üksnes ühenduse õigusega lubatud veinivalmistustavasid, mis on sätestatud V lisas või mille kohta võetakse vastu otsus artiklite 28 ja 29 kohaselt.

Esimest lõiku ei kohaldata:

- a) viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla suhtes;
- b) viinamarjamahla valmistamiseks mõeldud viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjavirde suhtes.

2. Lubatud veinivalmistustavasid võib kasutada üksnes kõnealuste toodete asjakohase valmistamise, säilitamise või töötlemise tagamiseks.

3. Käesoleva määrusega hõlmatud tooteid tuleb ühenduses valmistada kooskõlas VI lisas sätestatud asjakohaste piirangutega.

4. Ühenduses ei tohi turustada käesoleva määrusega hõlmatud tooteid, mille puhul on kasutatud veinivalmistustavasid, mis ei ole lubatud ühenduse või asjakohasel juhul riiklike veinivalmistustavadega, või mis on vastuolus VI lisas sätestatud piirangutega.

Artikkel 28

Liikmesriikide rangemad eeskirjad

Liikmesriigid võivad piirata või välistada teatavate ühenduse õigusega lubatud veinivalmistustavade kasutamist ning näha ette rangemad piirangud oma territooriumil valmistatava veini suhtes, et kindlustada kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega veinide, vahuveinide ja liköörveinide põhiomaduste säilimine.

Liikmesriigid teatavad nendest piiramistest, välistustest ja piirangutest komisjonile, kes juhib neile teiste liikmesriikide tähelepanu.

Artikkel 29

Veinivalmistustavade ja piirangute kasutamise lubamine

1. Välja arvatud veinivalmistustavade puhul, mis on seotud rikastamise, hapestamise ja hapetustamisega, nagu on kehtestatud V lisas seoses teatavate selles käsitletud toodetega, ning samuti VI lisas sätestatud piirangute puhul, otsustatakse käesoleva määrusega hõlmatud toodete valmistamist ja säilitamist käsitlevate veinivalmistustavade ja piirangute üle vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele.

2. Liikmesriigid võivad lubada niisuguste veinivalmistustavade katselist kasutamist, mis muidu ei ole lubatud, kooskõlas tingimustega, mis määratletakse vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 30

Loa andmise kriteeriumid

Lubades veinivalmistustavade kasutamist vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele, teeb komisjon järgnevat:

- a) tugineb Rahvusvahelise Veiniameti soovitatud ja avaldatud veinivalmistustavadele ja veinivalmistustavade, mille kasutamiseks ei ole veel luba antud, katselise kasutamise tulemustele;
- b) arvestab inimeste tervise kaitsega;
- c) võtab arvesse tarbijate eksitamise võimalikku ohtu nende kindlaks kujunenud ootuste ja ettekujutuste tõttu, pidades silmas teabevahendite kättesaadavust ja võimalikkust selliste riskide vältimiseks;
- d) lubab veini looduslike ja põhiomaduste säilitamist ning ei põhjusta asjaomase toote koostise märkimisväärset muutust;
- e) tagab keskkonnakaitse vastuvõetava miinimumtaseme;
- f) peab kinni V ja VI lisas sätestatud veinivalmistustavade ja piirangute üldeeskirjadest.

Artikkel 31

Analüüsimeetodid

Rahvusvahelise Veiniameti soovitatud ja avaldatud analüüsimeetodeid ja eeskirju kasutatakse käesolevas määrusega hõlmatud

toodete koostise määramiseks ja selgitamiseks, kas kõnealuseid tooteid on käideldud lubatud veinivalmistustavadest erinevatel menetlustel.

Kui Rahvusvahelise Veiniameti soovitatud ja avaldatud meetodid ja eeskirjad puuduvad, võetakse vastavad meetodid ja eeskirjad vastu vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Kuni selliste eeskirjade vastuvõtmiseni kasutatakse nende asemel asjaomase liikmesriigi lubatud meetodeid ja eeskirju.

Artikkel 32

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki ning V ja VI lisa rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele, kui kõnealustes lisades ei ole sätestatud teisiti.

Need meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- a) sätteid, mille kohaselt peetakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 IV lisas loetletud ühenduse veinivalmistustavasid lubatud veinivalmistustavadeks;
- b) vahuveinide, kvaliteetvahuveinide ja aromaatsete kvaliteetvahuveinidega seotud lubatud veinivalmistustavasid ja piiranguid, sealhulgas rikastamist, hapestamist ja hapestustamist;
- c) likööriks kasitlevaid lubatud veinivalmistustavasid ja piiranguid;
- d) virrete ja veinide segamist reguleerivaid sätteid vastavalt VI lisa punktile C;
- e) veinivalmistamismenetluse käigus kasutatavate ainete puhutus- ja identifitseerimisnõudeid, kui asjakohased ühenduse eeskirjad puuduvad;
- f) lubatud veinivalmistustavade rakendamist käsitlevaid halduseeskirju;
- g) artiklile 27 mittevastavate toodete valdamist, ringlust ja kasutamist reguleerivaid tingimusi, võimalikke erandeid kõnealuse artikli nõuetest ning ka kriteeriumide kehtestamist raskuste ärahoidmiseks üksikujuhtudel;
- h) tingimusi, mille alusel liikmesriigid võivad lubada käesoleva peatüki muudele sätetele kui artiklile 27 või käesoleva peatüki rakendussätetele mittevastavate toodete valdamist, ringlust ja kasutamist.

III PEATÜKK

Päritolunimetused, geograafilised tähised ja traditsioonilised nimetused

Artikkel 33

Reguleerimisala

1. IV ja V peatükis kehtestatud eeskirju päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste kohta kohaldatakse IV lisa lõigetes 1, 3 kuni 6, 8, 9, 11, 15 ja 16 osutatud toodete suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud eeskirjade aluseks on:

- a) järgmiste rühmade seaduslike huvide kaitse:
 - i) tarbijad ja
 - ii) tootjad;
- b) asjaomaste toodete ühisturu tõrgeteta toimimise tagamine;
- c) kvaliteetsete toodete tootmise edendamine, võimaldades seejuures kasutada riikliku kvaliteedipoliitika meetmeid.

IV PEATÜKK

Päritolunimetused ja geograafilised tähised

1. jagu

Mõisted

Artikkel 34

Mõisted

1. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „päritolunimetus” – piirkonna, konkreetse koha või erandjuhtudel riigi nimi, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 33 lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:
 - i) selle kvaliteet ja omadused tulenevad valdavalt või eranditult teatavast geograafilisest piirkonnast koos sellele omaste looduslike ja inimteguritega;
 - ii) viinamarjad, millest see on valmistatud, pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;
 - iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas;
 - iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki;

b) „geograafiline tähis” – piirkonnale, konkreetsele kohale või erandjuhtudel riigile viitav tähis, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 33 lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:

- i) sellel on eriline kvaliteet, maine või muud omadused, mis tulenevad peamiselt sellest geograafilisest piirkonnast;
- ii) vähemalt 85 % selle valmistamiseks kasutatavatest viinamarjadest pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;
- iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas;
- iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki või *Vitis vinifera* liikide ja muude perekonna *Vitis* liikide ristandite hulka.

2. Teatud traditsiooniliselt kasutatavad nimetused on päritolunimetused, kui:

- a) need tähistavad veini;
- b) need viitavad geograafilisele nimele;
- c) need vastavad lõike 1 punkti a alapunktides i kuni iv osutatud nõuetele;
- d) nende suhtes kohaldatakse käesolevas peatükis sätestatud päritolunimetuse ja geograafilise tähise kaitse alla võtmise menetlust.

3. Päritolunimetused ja geograafilised tähised, sealhulgas need, mis on seotud kolmandate riikide geograafiliste piirkondadega, võetakse ühenduse kaitse alla vastavalt käesolevas peatükis sätestatud eeskirjadele.

2. jagu

Kaitsetaotlus

Artikkel 35

Kaitsetaotluste sisu

1. Päritolunimetuste või geograafiliste tähiste nimede kaitsetaotlused peavad hõlmama tehnilist toimikut, mis sisaldab:

- a) kaitstavat nimetust;
- b) taotleja nime ja aadressi;
- c) lõikes 2 osutatud tootespetsifikaati;
- d) koonddokumenti, milles esitatakse kokkuvõtte lõikes 2 osutatud tootespetsifikaadist.

2. Tootespetsifikaat võimaldab huvitatud osapooltel kontrollida päritolunimetuse või geograafilise tähise asjaomaseid tootmis-tingimusi.

Tootespetsifikaat sisaldab vähemalt:

- a) kaitstavat nimetust;
- b) veini(de) kirjeldust:
 - i) päritolunimetusega veinide korral selle põhiliste analüütiliste ja organoleptiliste omaduste kirjeldust;
 - ii) geograafilise tähisega veinide korral selle põhiliste analüütiliste omaduste kirjeldust ning samuti organoleptiliste omaduste hinnangut või märget selliste omaduste kohta;
- c) vajadusel veini(de) valmistamiseks kasutatavaid eritavasid ning veini(de) valmistamisel kehtivaid asjakohaseid piiranguid;
- d) asjaomase geograafilise piirkonna piiritlest;
- e) maksimaalset saagikust hektari kohta;
- f) andmeid veiniviinamarjasordi või -sortide kohta, millest vein(id) on saadud;
- g) üksikasju, mis kinnitavad seost, millele on osutatud artikli 34 lõike 1 punkti a alapunktis i või olenevalt olukorrast artikli 34 lõike 1 punkti b alapunktis i;
- h) ühenduse või siseriiklikes sätetes kehtestatud või, liikmesriikide poolt ette nähtud juhtudel, kaitstud päritolunimetust või geograafilist tähist haldava organisatsiooni poolt kehtestatud kohaldatavaid nõudeid, võttes arvesse asjaolu, et sellised nõuded peavad olema objektiivsed ja mitte-diskrimineerivad ja vastama ühenduse õigusele;
- i) tootespetsifikaatide tingimuste täitmist kontrollivate asutuste või organite nime ja aadressi ning nende vastavaid ülesandeid.

Artikkel 36

Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud kaitsetaotlus

1. Kui kaitsetaotlus on seotud kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga, sisaldab see lisaks artiklis 35 sätestatud andmetele tõendit, et kõnealune nimi on oma päritolumaal kaitstud.

2. Taotlus edastatakse komisjonile, kas otse taotleja poolt või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu.

3. Kaitsetaotlus esitatakse ühes ühenduse ametlikus keeles või sellega on kaasas kinnitatud tõlge ühesse nimetatud keelde.

Artikkel 37

Taotlejad

1. Iga huvitatud tootjarühm või erandjuhtudel üksiktootja võib taotleda päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitset. Taotlemises võivad osaleda ka teised huvitatud isikud.

2. Tootjad võivad kaitsetaotluse esitada üksnes seoses nende endi toodetava veiniga.

3. Ühise taotluse võib esitada piiriülest geograafilist piirkonda tähistava nime kohta või piiriülese geograafilise piirkonnaga seotud traditsioonilise nimetuse kohta.

3. jagu

Kaitse alla võtmise menetlus

Artikkel 38

Siseriiklik eelmenetlus

1. Ühendusest pärit veinide artikli 34 kohaste päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluste suhtes kohaldatakse siseriiklikku eelmenetlust kooskõlas käesoleva artikliga.

2. Kaitsetaotlus esitatakse selles liikmesriigis, mille territooriumilt päritolunimetuse või geograafilise tähise pärib.

3. Liikmesriik kontrollib kaitsetaotluse vastavust käesolevas peatükis sätestatud tingimustele.

Liikmesriik viib läbi siseriikliku menetluse, millega tagatakse taotluse piisav avalikustamine ja nähakse ette vähemalt kahe kuu pikkune ajavahemik alates avalikustamisest, mille jooksul kõik tema territooriumil tegutsevad või asuvad ning õigustatud huvi omavad füüsilised või juriidilised isikud võivad esitada vastuväite kavandatavale kaitse alla võtmisele, esitades liikmesriigile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse.

4. Kui liikmesriik leiab, et päritolunimetuse või geograafilise tähise ei vasta asjaomastele nõuetele ning sealhulgas on võimalus, et see ei vasta üldiselt ühenduse õigusele, lükkab ta taotluse tagasi.

5. Kui liikmesriik leiab, et asjaomased nõuded on täidetud,

a) avaldab ta koondokumendi ja tootespetsifikaadi vähemalt Internetis ja

b) esitab komisjonile kaitsetaotluse, mis sisaldab järgmist teavet:

i) taotleja nime ja aadressi;

ii) artikli 35 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi;

iii) liikmesriigi kinnitust, et taotleja esitatud taotlus vastab käesoleva määruse tingimustele;

iv) viidet punktis a osutatud avaldamisele.

Kõnealune teave esitatakse ühes ühenduse ametlikus keeles või nendega on kaasas kinnitatud tõlge ühesse nimetatud keelde.

6. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva artikli järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. augustiks 2009.

7. Kui liikmesriigil puuduvad siseriiklikud õigusnormid päritolunimetuste ja geograafiliste tähistest kaitse kohta, võib ta vastavalt käesolevas peatükis esitatud tingimustele anda nimetusele üksnes üleminekuajal riiklikul tasandil kaitse alates kuupäevast, mil selle kohta esitati komisjonile taotlus. See ajutine siseriiklik kaitse lakkab alates käesoleva peatüki kohase registreerimisotsuse või registreerimisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 39

Komisjoni järelevalve

1. Komisjon avalikustab päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamise kuupäeva.

2. Komisjon kontrollib, kas artikli 38 lõikes 5 osutatud kaitsetaotlused vastavad käesolevas peatükis sätestatud tingimustele.

3. Kui komisjon leiab, et käesolevas peatükis sätestatud tingimused on täidetud, avaldab ta artikli 35 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi ja artikli 38 lõikes 5 osutatud tootespetsifikatsiooni avaldamise viite *Euroopa Liidu Teatajas*.

Vastasel korral otsustatakse vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele taotlus tagasi lükata.

Artikkel 40

Vastuväidete esitamise menetlus

Kahe kuu jooksul alates artikli 39 lõike 3 esimeses lõigus ettenähtud avaldamisest võivad kõik õigustatud huvi omavad liikmesriigid, kolmandad riigid, füüsilised või juriidilised isikud, kes on asutatud või asuvad muus liikmesriigis kui kaitset taotlev liikmesriik või kolmandas riigis, esitada vastuväite kavandatavale kaitse alla võtmisele, esitades komisjonile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse seoses käesolevas peatükis sätestatud tingimuste täitmisega.

Kolmandas riigis tegutsevate või asuvate füüsiliste või juriidiliste isikute puhul esitatakse kõnealune avaldus kas otse või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu esimeses lõigus osutatud kahekuulise ajavahemiku jooksul.

Artikkel 41

Kaitse alla võtmise otsus

Komisjonile kättesaadava teabe alusel ja vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele otsustatakse käesolevas peatükis sätestatud tingimustele vastav ja ühenduse õigusega kooskõlas olev päritolunimetuse või geograafiline tähis kaitse alla võtta või taotlus tagasi lükata, kui kõnealuseid tingimusi ei täideta.

4. jagu

Erijuhtumid

Artikkel 42

Homonüümid

1. Kui taotlus on esitatud sellise nimetuse registreerimiseks, mis on täielikult või osaliselt homonüümne käesoleva määruse kohaselt juba registreeritud nimetusega, siis võetakse registreerimisel arvesse kohalikku ja tavapärast kasutust ning segiajamise ohtu.

Ei registreerita homonüümset nimetust, mis võib tekitada tarbijas eksliku arvamuse, et tooted on pärit muult territooriumilt, isegi kui nimetus on sõnasõnaliselt võetuna kõnealuste toodete tegeliku päritoluterritooriumi, -piirkonna või -koha puhul täpne.

Registreeritud homonüümset nimetust lubatakse kasutada tingimusel, et tegelikkuses suudetakse tagada hiljem registreeritud homonüümi ja registris juba esineva nimetuse eristamine, võttes arvesse vajadust kohelda asjaomaseid tootjaid erapoolelt ning mitte eksitada tarbijaid.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui taotlus on esitatud sellise nimetuse registreerimiseks, mis on täielikult või osaliselt homonüümne geograafilise tähisega, mis on sellisena liikmesriikide seadustega kaitstud.

Liikmesriigid ei võta oma geograafilisi tähiseid käsitlevate õigusnormide kohaselt kaitse alla mitteidentseid geograafilisi tähiseid, kui päritolunimetuse või geograafilise tähise on ühenduses kaitstud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitleva ühenduse õigusnormi alusel.

3. Kui komisjoni rakenduseesmeetmetes ei ole sätestatud teisiti, ei tohi viinamarjasordi nime kasutada käesoleva määrusega hõlmatud toodete märgistamiseks juhul, kui viinamarjasort

sisaldab kaitstud päritolunimetust või geograafilist tähist või koosneb sellest.

4. Artikliga 34 hõlmatud toodete päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse ei mõjuta seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määruses (EÜ) nr 110/2008 (piiritusjookide määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta) ⁽¹⁾ määratletud piiritusjookidega kaitstud geograafilisi tähiseid ja vastupidi.

Artikkel 43

Kaitse alla võtmisest keeldumise põhjused

1. Üldnimetuseks muutunud nimetusi ei kaitsta päritolunimetuse või geograafilise tähisena.

Käesolevas peatükis tähendab „üldnimetuseks muutunud nimetus“ veini nimetust, mis vaatamata oma seotusele koha või piirkonnaga, kus toodet algselt toodeti või turustati, on muutunud veini üldnimetuseks ühenduses.

Et otsustada, kas nimetus on või ei ole muutunud üldnimetuseks, võetakse arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, eelkõige:

- a) hetkeolukorda ühenduses, eelkõige tarbimispiirkondades;
- b) asjakohaseid siseriiklikke või ühenduse sätteid.

2. Nimetust ei kaitsta päritolunimetuse või geograafilise tähisena juhul, kui selle kaitsmine võib kaubamärgi mainet ja tuntust arvesse võttes tarbijat veini tegeliku olemuse osas eksitada.

Artikkel 44

Seos kaubamärkidega

1. Juhul kui päritolunimetuse või geograafilise tähise on käesoleva määruse alusel kaitstud, keeldutakse ühele artikli 45 lõikes 2 osutatud olukorrale vastava ja IV lisas loetletud kategooria alla kuuluva tootega seotud kaubamärgi registreerimisest juhul, kui kaubamärgi registreerimistaotlus esitatakse komisjonile pärast päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamist ning päritolunimetuse või geograafilise tähise võetakse seejärel kaitse alla.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud kaubamärgid tunnistatakse kehtetuteks.

2. Ilma et see piiraks artikli 43 lõike 2 kohaldamist, võib olenemata päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsest jätkuvalt kasutada või uuendada kaubamärki, mille kasutus

⁽¹⁾ ELT L 39, 13.2.2008, lk 16.

vastab ühele artikli 45 lõikes 2 osutatud olukorrale, mis on taotletud, registreeritud või asjaomaste õigusaktidega ettenähtud juhtudel ühenduse territooriumil kasutuses juurdunud enne komisjonile päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamise kuupäeva, tingimusel et selle tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks ei ole ühtegi põhjust, nagu on määratletud esimese nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiviga 89/104/EMÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽¹⁾ või nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusega (EÜ) nr 40/94 (ühenduse kaubamärgi kohta) ⁽²⁾.

Sellistel juhtudel lubatakse kasutada päritolunimetust või geograafilist tähist kõrvuti vastavate kaubamärkidega.

5. jagu

Kaitse ja kontroll

Artikkel 45

Kaitse

1. Kaitstud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid võivad kasutada kõik ettevõtjad, kes turustavad veini, mis on toodetud kooskõlas vastava tootespetsifikaadiga.

2. Kaitstud päritolunimetused ja geograafilised tähised ning tootespetsifikaadiga kooskõlas kaitstud nimetusi kasutavad veinid kaitstakse:

- a) kaitstud nimetuse otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest:
 - i) sarnastel toodetel, mis ei vasta kaitstud nimetuse tootespetsifikaadile või
 - ii) kui sellise kasutusega kaasneb päritolunimetuse või geograafilise tähise maine ärakasutamine;
- b) väärkasutuse, imiteerimise või seoste tekitamise eest ka siis, kui toote või teenuse tegelik päritolu on näidatud või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „stiil”, „liik”, „meetod”, „toodetud nagu”, „imitatsioon”, „maitse”, „samasugune” või muu samalaadne väljend;
- c) muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete eest, mis esitatakse asjaomase toote sise- või välispakendil, reklaammaterjalides või tootega seotud dokumentides, ning selliste pakendite kasutamise eest, mis võivad anda vale mulje toote päritolust;

⁽¹⁾ EÜT L 40, 11.2.1989, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega 92/10/EMÜ (EÜT L 6, 11.1.1992, lk 35).

⁽²⁾ EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1891/2006 (ELT L 386, 29.12.2006, lk 14).

- d) muu tegevuse eest, mis võib tarbijat eksitada seoses toote tegeliku päritoluga.

3. Kaitstud päritolunimetused või kaitstud geograafilised tähised ei muutu ühenduses üldnimetusteks artikli 43 lõike 1 tähenduses.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et lõpetada kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste ebaseaduslik kasutamine lõikes 2 osutatud viisil.

Artikkel 46

Register

Komisjon loob veini kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste avalikkusele kättesaadava elektroonilise registri ja haldab seda.

Artikkel 47

Pädeva kontrolliasutuse määramine

1. Liikmesriigid määravad vastavalt määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 4 kehtestatud kriteeriumidele käesolevas peatükis sätestatud kohustuste täitmise kontrollimise eest vastutava(d) pädeva(d) asutuse(d).

2. Liikmesriigid tagavad, et iga käesolevat peatükki järgival ettevõtjal on õigus olla kontrollisüsteemiga hõlmatud.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 osutatud pädeva(te)st asutus(t)est. Komisjon avalikustab nende nimed ja aadressid ning ajakohastab neid korrapäraselt.

Artikkel 48

Spetsifikaatide järgimise kontrollimine

1. Ühenduse geograafilise piirkonnaga seotud kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste puhul tagatakse tootmisel ning veini müügiks ettevalmistuse ajal ja järgselt tootespetsifikaatide järgimise iga-aastane kontrollimine:

- a) artikli 47 lõikes 1 osutatud pädeva(te) asutus(te) poolt või
- b) ühe või mitme toote sertifitseerimisasutusena tegutseva kontrolliorgani poolt määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 2 teise lõigu punkti 5 tähenduses ja kooskõlas kõnealuse määruse artiklis 5 kehtestatud kriteeriumidega.

Sellise kontrollimise kulud kannavad kontrollitavad ettevõtjad.

2. Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste puhul tagatakse tootmisel ning veini müügiks ettevalmistuse ajal ja järgselt tootespetsifikaatide järgimise iga-aastane kontrollimine:

- a) ühe või mitme kolmanda riigi määratud ametiasutuse poolt või
- b) ühe või mitme sertifitseerimisasutuse poolt.

3. Lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b osutatud sertifitseerimisasutused vastavad Euroopa standardile EN 45011 või ISO/IEC juhendile 65 (toodete sertifitseerimise süsteemidega tegelevate asutuste üldnõuded) ning alates 1. maist 2010 akrediteeritakse neid kooskõlas kõnealuse standardi või juhendiga.

4. Kontrollides tootespetsifikaadi järgimist, on lõike 1 punktis a ning lõike 2 punktis a osutatud asutus piisavalt objektiivne ja erapooletu ning tema käsutuses on pidevalt kvalifitseeritud töötajad ja ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid.

Artikkel 49

Tootespetsifikaatide muutmine

1. Artikli 37 tingimustele vastav taotleja võib taotleda kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähise tootespetsifikaadi muutmise heakskiitmist, eelkõige selleks, et võtta arvesse teaduse ja tehnika edusamme või määratleda uuesti artikli 35 lõike 2 teise lõigu punktis d osutatud geograafiline piirkond. Taotlustes kirjeldatakse ja põhjendatakse taotletud muudatusi.

2. Kui kavandatud muudatus toob kaasa ühe või mitu muudatust artikli 35 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi, kohaldatakse artikleid 38 kuni 41 *mutatis mutandis* muutmistaotluse suhtes. Kuid kui kavandatud muudatus on üksnes väike, otsustakse vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele, kas rahuldada taotlus artikli 39 lõikes 2 ja artiklis 40 sätestatud menetlust rakendamata ning heakskiitmise korral avaldab komisjon artikli 39 lõikes 3 osutatud andmed.

3. Kui kavandatud muudatus ei too kaasa koonddokumendi muutmist, kohaldatakse järgmisi eeskirju:

- a) kui geograafiline piirkond asub liikmesriigis, avaldab kõnealune liikmesriik oma seisukoha muudatuse suhtes ning heakskiidu korral avaldab muudetud tootespetsifikaadi ning teavitab komisjoni heakskiidetud muudatustest ja nende põhjendustest;
- b) kui geograafiline piirkond asub kolmandas riigis, otsustab komisjon, kas kavandatud muudatus heaks kiita.

Artikkel 50

Tühistamine

Komisjoni algatusel või õigustatud huvi omava liikmesriigi, kolmanda riigi või füüsilise või juriidilise isiku asjakohaselt põhjendatud taotluse korral võidakse otsustada vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse tühistada, kui vastava tootespetsifikaadi järgimine ei ole enam tagatud.

Artikleid 38 kuni 41 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 51

Olemasolevad kaitstud veininimetused

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 51 ja 54 ja määruse (EÜ) nr 753/2002 artikli 28 kohaselt kaitstud veininimetused võetakse automaatselt käesoleva määruse kohase kaitse alla. Komisjon kannab need käesoleva määruse artiklis 46 sätestatud registrisse.

2. Lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetustega seoses edastavad liikmesriigid komisjonile:

- a) artikli 35 lõikes 1 ette nähtud tehnilised toimikud;
- b) siseriiklikud otsused heakskiitmise kohta.

3. Lõikes 1 osutatud veininimetused, mille kohta ei esitata lõikes 2 osutatud teavet 31. detsembriks 2011, arvatakse käesoleva määruse kaitse alt välja. Komisjon võtab vajalikke meetmeid, et kõrvaldada kõnealused nimetused artiklis 46 sätestatud registrist.

4. Artiklit 50 ei kohaldata lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste suhtes.

Kuni 31. detsembrini 2014 võidakse komisjoni algatusel ja vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele otsustada lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste kaitse tühistada, kui need ei vasta artiklis 34 sätestatud tingimustele.

6. jagu

Üldsätted

Artikkel 52

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Kõnealused meetmed võivad hõlmata eelkõige erandeid käesolevas peatükis sätestatud eeskirjade ja nõuete kohaldamisest:

- a) menetluses olevate päritolunimetuste või geograafiliste tähiste kaitsetaotluste suhtes;
- b) teatavate kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähistega veinide tootmise suhtes geograafilise piirkonna läheduses, kust pärinevad veini valmistamiseks kasutatavad viinamarjad;
- c) teatavate kaitstud päritolunimetusega veinide traditsiooniliste tootmistavade suhtes.

Artikkel 53

Tasud

Liikmesriikidel on õigus nõuda oma kulude katteks tasu, sealhulgas nende kulude katteks, mis tekivad seoses käesoleva määruse kohaste kaitsetaotluste, vastuväidete, muutmistaotluste ja tühistamistaotluste läbivaatamisega.

V PEATÜKK

Traditsioonilised nimetused

Artikkel 54

Mõiste

1. „Traditsiooniline nimetus” – liikmesriikides tavapäraselt artikli 33 lõikes 1 osutatud toodete kohta kasutatav nimetus, millega osutatakse:

- a) et toote päritolunimetus või geograafiline tähis on kaitstud ühenduse või liikmesriigi õigusnormi alusel;
- b) kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähistega toodete valmistamis- või laagerdamismeetodile, kvaliteedile, värvusele, kohatiübile või mingile konkreetsele ajaloosündmusele.

2. Traditsiooniliste nimetuste tunnustamine, määratlemine ja kaitsmine toimub vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Artikkel 55

Kaitse

1. Kaitstud traditsioonilist nimetust võib kasutada üksnes sellise toote puhul, mis on valmistatud kooskõlas artikli 54 lõikes 2 osutatud määratlusega.

Traditsioonilisi nimetusi kaitstakse ebaseadusliku kasutamise eest.

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et lõpetada kaitstud traditsiooniliste nimetuste ebaseaduslik kasutamine.

2. Traditsioonilised nimetused ei muutu ühenduses üldnimetusteks.

Artikkel 56

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele, eelkõige seoses järgmisega:

- a) kaitse alla võtmise menetlus;
- b) kaitse konkreetne tase.

VI PEATÜKK

Märgistamine ja esitlemine

Artikkel 57

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „märgistamine” – kõik tootega seotud ja sellele viitavad sõnad, andmed, kaubamärgid, margitoodete nimed, kujunduselemendid või sümbolid mis tahes pakenditel, dokumentidel, sedelitel, etikettidel või kaelaetikettidel;
- b) „esitlemine” – mis tahes teave, mis edastatakse tarbijatele asjaomase toote pakendi abil, sealhulgas pudelite kuju ja tüübi abil.

Artikkel 58

Horisontaaleeskirjade kohaldatavus

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse direktiivi 89/104/EMÜ, nõukogu 14. juuni 1989. aasta direktiivi 89/396/EMÜ (millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta), ⁽¹⁾ direktiivi 2000/13/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/45/EÜ (millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta) ⁽²⁾ kõnealuste direktiivide reguleerimisalasse kuuluvate toodete märgistamise ja esitlemise suhtes.

⁽¹⁾ EÜT L 186, 30.6.1989, lk 21. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/11/EMÜ (EÜT L 65, 11.3.1992, lk 32).

⁽²⁾ ELT L 247, 21.9.2007, lk 17.

Artikkel 59

Kohustuslikud üksikasjad

1. IV lisa lõigetes 1 kuni 11, 13, 15 ja 16 osutatud toodete, mida turustatakse ühenduses või mis on mõeldud eksportimiseks, märgistamisel ja nende esitlemisel kasutatakse järgmisi kohustuslikke elemente:

- a) viinamarjasaaduste kategooria nimetust kooskõlas IV lisaga;
- b) kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega veinide puhul:
 - i) terminit „kaitstud päritolunimetus” või „kaitstud geograafiline tähis” ja
 - ii) kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähise nimetust;
- c) tegelikku alkoholisisaldust mahuprotsentides;
- d) märget lähtekoha kohta;
- e) märget villija kohta ja vahuveini, gaseeritud vahuveini, kvaliteetvahuveini või aromaatselt kvaliteetvahuveini puhul tootja või müüja nime;
- f) imporditud veinide puhul märget importija kohta;
- g) vahuveini, gaseeritud vahuveini, kvaliteetvahuveini või aromaatselt kvaliteetvahuveini puhul märget suhkruisalduse kohta.

2. Erandina lõike 1 punktist a võib viite viinamarjasaaduste kategooriale välja jätta selliste veinide puhul, mille etikett sisaldab päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitstud nimetust.

3. Erandina lõike 1 punktist b võib viite terminitele „kaitstud päritolunimetus” või „kaitstud geograafiline tähis” välja jätta järgmistel juhtudel:

- a) kui etiketil on esitatud artikli 54 lõike 1 punktis a määratletud traditsiooniline nimetus;
- b) kui vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele määratletud erandjuhul on etiketil esitatud kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetus.

Artikkel 60

Valikulised üksikasjad

1. Artikli 59 lõikes 1 osutatud toodete märgistamisel või esitlemisel võib kasutada eelkõige järgmisi valikulisi elemente:

- a) aastakäik;
- b) ühe või mitme viinamarjasordi nimi;

c) suhkruisaldusele osutavad terminid muude kui artikli 59 lõike 1 punktis g osutatud veinide korral;

d) kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega veinide puhul artikli 54 lõike 1 punktis b osutatud traditsioonilised nimetused;

e) kaitstud päritolunimetusele või geograafilisele tähisele osutavat ühenduse sümbol;

f) teatavatele tootmismeetoditele viitavad terminid;

g) kaitstud päritolunimetust või geograafilist tähist kandvate veinide puhul muu geograafilise koha nimi, mis on väiksem või suurem kui päritolunimetuse või geograafilise tähise aluseks olev piirkond.

2. Seoses lõike 1 punktides a ja b osutatud elementide kasutamisega veinide korral, millel puudub kaitstud päritolunimetus või geograafiline tähis, ning piiramata artikli 42 lõike 3 kohaldamist:

a) kehtestavad liikmesriigid õigus- ja haldusnormid, et tagada sertifitseerimise, heakskiitmise ja kontrolli menetlused, millele tagatakse asjaomase teabe tõelevastavus;

b) võivad liikmesriigid mittediskrimineerivate ja objektiivsete kriteeriumide alusel ning konkurentsi arvesse võttes koostada kõrvale jäetavate veiniviinamarjasortide loetelud nende territooriumil veiniviinamarjasortidest toodetava veini suhtes, eelkõige kui:

i) esineb oht, et tarbija võib segi ajada veini tegeliku päritolu seetõttu, et vastav veiniviinamarjasort on lahutamatult seotud olemasoleva kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega;

ii) asjaomane kontrollimine ei oleks kulutõhus, kuna vastav veiniviinamarjasort moodustab väga väikese osa liikmesriigi viinamarjaistandustest;

c) ei anna erinevatest liikmesriikidest pärit veinide segamine õigust veiniviinamarjasordi või -sortide märgistamiseks, välja arvatud kui asjaomased liikmesriigid lepivad teisiti kokku ja tagavad vastava sertifitseerimise, heakskiitmise ja kontrolli menetluste läbiviimise teostatavuse.

Artikkel 61

Keeled

1. Artiklites 59 ja 60 osutatud sõnadega väljendatud kohustuslikud ja valikulised üksikasjad esitatakse ühes või enamas ühenduse ametlikus keeles.

2. Olenemata lõikest 1, esitatakse kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähise nimetus või artikli 54 lõike 1 punktis a osutatud traditsiooniline nimetus etiketil selle riigi keeles või keeltes, kus kaitse kehtib.

Kui kaitstud päritolunimetuste või geograafiliste tähiste või riiklike erinimetuste puhul kasutatakse ladina tähestikust erinevat tähestikku, siis võib asjaomane nimetus olla esitatud ka ühes või enamas ühenduse ametlikus keeles.

Artikkel 62

Jõustamine

Liikmesriikide pädevad asutused võtavad meetmed tagamaks, et artikli 59 lõikes 1 osutatud toodet, mis ei ole märgistatud kooskõlas käesoleva peatükiga, ei turustata või see kõrvaldatakse turult.

Artikkel 63

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Kõnealused meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- a) üksikasju asjaomase toote lähtekoha osutamise kohta;
- b) artiklis 60 loetletud valikuliste üksikasjade kasutamistingimusi;
- c) erinõudeid, mis on seotud etiketil esitatavate aastakäigu ja viinamarjasordi tähistega, nagu on sätestatud artikli 60 lõikes 2;
- d) täiendavaid erandeid lisaks artikli 59 lõikes 2 osutatutele, mille kohaselt võib viite viinamarjasaaduste kategooriale välja jätta;
- e) eeskirju seoses vastava toote esitlemisega antava kaitse kohta.

VII PEATÜKK

Tootjaorganisatsioonid ja tootmisharudevahelised organisatsioonid

Artikkel 64

Tootjaorganisatsioonid

1. Liikmesriigid võivad tunnustada tootjaorganisatsioone, kes:
 - a) koosnevad käesoleva määrusega hõlmatud toodete tootjatest;
 - b) on asutatud tootjate algatusel;

- c) kelle tegevusel on kindel eesmärk, mis võib eelkõige olla seotud ühe või mitme järgmise tegevusega:
 - i) tootmise ühine kohandamine turunõudmistele ja toote täiustamine;
 - ii) pakkumise kontsentreerimise edendamine ja oma liikmete toodetud toodete turuleviimine;
 - iii) tootmise ja töötlemise ratsionaliseerimine ja täiustamise edendamine;
 - iv) tootmiskulude ja turukorraldusega seotud kulude vähendamine ning tootjahindade tasakaalustamine;
 - v) keskkonnasõbralike viljelustavade ja tootmistehnoloogia kasutamise edendamine ning selleks tehnilise abi osutamine;
 - vi) veinitootmise kõrvalsaaduste majandamine ja jäätme- ja kättilusega seotud algatuste edendamine, eelkõige vee, mulla ja maastiku kaitseks ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks või arendamiseks;
 - vii) säästvate tootmismeetodite ja turuarengute uuringute läbiviimine;
 - viii) II jaotise I peatükis osutatud toetusprogrammide toetamine;
- d) kes kohaldavad põhikirja, milles nõutakse nende liikmetelt eelkõige järgmist:
 - i) tootjaorganisatsioonis vastuvõetud eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad aruandlust toodangu kohta, toodangut, turustamist ja keskkonnakaitset;
 - ii) teabe esitamist, mida tootjaorganisatsioon vajab statistilistel eesmärkidel, eriti viljeluspiirkondade ja turu arengu kohta;
 - iii) trahvide maksmist põhikirjajärgsete kohustuste täitmata jätmise eest;
- e) kes on esitanud asjaomasele liikmesriigile taotluse tootjaorganisatsioonina tunnustamiseks ning taotlus sisaldab järgmisi andmeid:
 - i) tõendit selle kohta, et asutus vastab punktides a kuni d sätestatud nõuetele;
 - ii) tõendit selle kohta, et asutusel on ettenähtud miinimumarv liikmeid, mille kehtestab asjaomane liikmesriik;
 - iii) tõendit selle kohta, et asutus tagab oma tegutsemispiirkonnas turustatava toodangu miinimumkoguse, mille kehtestab asjaomane liikmesriik;

iv) tõendit selle kohta, et asutus suudab pikema aja jooksul nõuetekohaselt ja tõhusalt ning varude kontsentratsiooni silmas pidades tegutseda;

v) tõendit selle kohta, et asutus võimaldab oma liikmetel saada tõhusat tehnilist abi keskkonnasäästlike viljelusviiside kasutamisel.

2. Vastavalt määrusele (EÜ) nr 1493/1999 tunnustatud tootjaorganisatsioone käsitatakse käesoleva artikli kohaselt tunnustatud tootjaorganisatsioonidena.

Artikkel 65

Tootmisharudevahelised organisatsioonid

1. Liikmesriigid võivad tunnustada tootmisharudevahelisi organisatsioone, kes:

a) koosnevad käesoleva määrusega hõlmatud toodete tootmise, kaubanduse või töötlemise alaste majandustegevusalade esindajatest;

b) on moodustatud kõigi või osa punktis a osutatud esindajate algatusel;

c) rakendavad ühenduse ühes või mitmes piirkonnas ühte või mitut järgmist meetet, võttes arvesse rahvatervist ja tarbijate huve:

i) tootmise ja turuga seotud teadlikkuse ja läbipaistvuse suurendamine;

ii) toodete turuletoomise paremale koordineerimisele kaasa aitamine, eelkõige turu-uuringute abil;

iii) ühenduse eeskirjadele vastavate standardsete lepinguvormide koostamine;

iv) tootmisvõimsuse parem kasutamine;

v) teabe kogumine ja uuringute teostamine selleks, et kohandada tootmist turunõuete ning tarbijate eelistuste ja ootustega, eriti seoses tootekvaliteedi ja keskkonnakaitsega;

vi) teavitamine kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega veini erilistest omadustest;

vii) võimaluste otsimine taimekaitsevahendite ja muude lisandite kasutuse piiramiseks ning tootekvaliteedi säilitamise ja mulla ning vee kaitse tagamiseks;

viii) integreeritud tootmise või muude keskkonnasäästlike tootmismeetodite edendamine;

ix) mõõduka ja vastutustundliku veinitarbimise innustamine ning teavitamine alkoholi kuritarvitamisega seotud ohtudest;

x) veini müügiedendusmeetmete võtmine, eelkõige kolmandates riikides;

xi) kõigil tootmis-, veinivalmistamis- ja turustamisetappidel kasutatavate tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;

xii) mahepõllunduse potentsiaali kasutamine, kaitse ja edendamine;

xiii) kvaliteedimärkide, kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kasutamine, kaitse ja edendamine;

d) kes on esitanud asjaomasele liikmesriigile taotluse tunnustamiseks ning taotlus sisaldab järgmisi andmeid:

i) tõendit selle kohta, et asutus vastab punktides a kuni c sätestatud nõuetele;

ii) tõendit selle kohta, et asutus tegutseb asjaomase territooriumi ühes või mitmes piirkonnas;

iii) tõendit selle kohta, et asutus esindab märkimisväärset osa käesoleva määrusega hõlmatud toodete tootmis- või kaubandusest;

iv) tõendit selle kohta, et asutus ei tegele käesoleva määrusega hõlmatud toodete tootmise, töötlemise või turustamisega.

2. Lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavaid organisatsioone, keda liikmesriigid on tunnustanud, käsitatakse käesoleva artikli kohaselt tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonidena.

Artikkel 66

Tunnustamismenetlus

1. Taotlused tootjaorganisatsioonina või tootmisharudevahelise organisatsioonina tunnustamiseks esitatakse sellele liikmesriigile, kus on organisatsiooni peakontor, ning kõnealune liikmesriik vaatab ka taotlused läbi.

2. Liikmesriigid otsustavad nelja kuu jooksul alates taotluse esitamisest, kas organisatsioonile tunnustus anda või sellest keelduda.

Artikkel 67

Turustuseeskirjad

1. Veinide (sealhulgas viinamarjade, viinamarjavirrete ja veinide, millest need on saadud) ühisturu toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks võivad tootjaliikmesriigid eelkõige tootmis-

harudevaheliste organisatsioonide otsuste rakendamisel kehtestada turustuseeskirju, mis reguleerivad tarnet.

Sellised eeskirjad on proportsionaalsed saavutatavate eesmärkidega ja need ei tohi:

- a) olla seotud asjaomase toote esmaturustuse järgsete tehingutega;
- b) lubada hindade kindlaksmääramist, sealhulgas juhul, kui hinnad määratakse juhendumiseks või soovitusena;
- c) teha kättesaamatuks üldiselt saadavaloleva aastakäigu ülemäärast osa;
- d) luua võimalusi selleks, et keelduda riiklike ja ühenduse sertifikaatide väljaandmisest, mida on vaja veini ringlusse laskmiseks ja turustamiseks, kui turustamine on kooskõlas kõnealuste eeskirjadega.

2. Lõikes 1 osutatud eeskirjad tuleb ettevõtjatele teatavaks teha, avaldades need täies ulatuses asjaomase liikmesriigi ametlikus väljaandes.

Artikkel 68

Järelevalve

Liikmesriigid

- a) kontrollivad korrapäraselt, kas tootjaorganisatsioonid ja tootmisharudevahelised organisatsioonid vastavad artiklites 64 ja 65 sätestatud tunnustamise tingimustele;
- b) tühistavad tunnustuse, kui tootjaorganisatsioon või tootmisharudevaheline organisatsioon ei vasta enam asjaomastele nõuetele ning rakendavad mittevastavuse või tingimuste täitmatajätmise korral selliste organisatsioonide suhtes karistusi.

Artikkel 69

Teabevahetus

Iga aasta 1. märtsiks ja esimest korda 1. märtsiks 2009 teavitavad liikmesriigid komisjoni eelmisel kalendriaastal kooskõlas artiklitega 66, 67 ja 68 võetud otsustest või meetmetest.

IV JAOTIS

KAUPLEMINE KOLMANDATE RIIKIDEGA

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 70

Üldpõhimõtted

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva määrusega hõlmatud toodete suhtes ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Kui käesolevas määruses või selle alusel ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

- a) nõuda tollimaksuga samaväärse toimega tasusid;
- b) kohaldada koguselisi piiranguid või nendega samaväärse toimega meetmeid.

Artikkel 71

Kombineeritud nomenklatuur

Käesoleva määrusega hõlmatud toodete liigitamise suhtes kohaldatakse kombineeritud nomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirju ja selle rakendamise erieeskirju. Käesoleva määruse, sealhulgas vajaduse korral I ja IV lisa mõistete ja kategooriate kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur lisatakse ühisesse tollitariifistikku.

II PEATÜKK

Impordi- ja ekspordilitsentsid

Artikkel 72

Impordi- ja ekspordilitsentsid

1. Vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele võidakse otsustada nõuda impordi- või ekspordilitsentsi esitamist ühe või mitme CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 alla kuuluva toote importimisel ühendusse või ekspordimisel ühendusest.

2. Lõike 1 kohaldamisel võetakse arvesse litsentside vajalikkust asjaomaste turgude korraldamise ning impordilitsentside puhul eelkõige kõnealuste toodete impordi järelevalve seisukohalt.

Artikkel 73

Litsentside väljaandmine

Liikmesriigid annavad impordi- ja ekspordilitsentsi kõikidele taotlejatele, sõltumata nende tegevuskohast ühenduses, kui nõukogu määruks või muus nõukogu õigusaktis ei ole sätestatud teisiti ning ilma et see piiraks IV peatüki kohaldamiseks võetud meetmeid.

Artikkel 74

Litsentside kehtivus

Impordi- ja ekspordilitsentsid kehtivad kogu ühenduses.

Artikkel 75

Tagatis

1. Kui vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele ei sätestata teisiti, sõltub impordi- ja ekspordilitsentside väljaandmine tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete impordi või ekspordi litsentsi kehtivusaja jooksul.

2. Kui litsentsi kehtivusaja jooksul ei ole impordi või ekspordi toimunud või see on toimunud ainult osaliselt, jääda tagatisest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

Artikkel 76

Eritagatis

1. Kui CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 alla kuuluvate mahlade ja viinamarjavirrete suhtes kohaldatavad ühise tollitariifistiku maksumäärad sõltuvad toote impordihinnast, kontrollitakse kõnealuse hinna õigsust iga kaubasaadetise kontrollimisega või võttes aluseks kauba kindla väärtuse importimisel, mille komisjon arvutab samade toodete päritolu- maade hinnanoteeringute alusel.

Kui kõnealuse kaubasaadetise deklareeritud hind piiril on kõrgem kui kõnealuse kauba kindel väärtus importimisel, millele on liidetud vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele vastu võetud protsendimäär, mis ei tohi ületada kõnealust kindlat väärtust rohkem kui 10 %, nõutakse kõnealuse väärtuse põhjal kindlaksmääratud imporditollimaksudega võrdse tagatise esitamist.

Kui kaubasaadetise hinda piiril ei deklareerita, oleneb ühise tollitariifistiku kohaldamine kauba kindlast väärtusest importimisel või tollialaste õigusaktide asjakohaste sätete kohaldamisest tingimuste alusel, mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

2. Kui VI lisa punktides B.5 ja C osutatud nõukogu kehtestatud erandeid kohaldatakse importtoodete suhtes, esitavad importijad määratud tolliasutusele nende toodete kohta tagatise vabasse ringlusse lubamise ajal. Tagatis vabastatakse, kui importija tõendab selle liikmesriigi tollile, kus tooted vabasse ringlusse lubati, et viinamarjavirdest valmistati viinamarjamahla, mida kasutati teistes toodetes väljaspool veinisektorit, või veini valmistamise korral, et see on nõuetekohaselt märgistatud.

Artikkel 77

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Kõnealused meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- kriteeriumide kehtestamist, mille alusel määratakse kohaldatav kontrollimeetod;
- tegureid, mille alusel arvutatakse kauba kindel väärtus importimisel;
- artiklites 75 ja 76 osutatud tagatiste suurust ning tagatiste vabastamist reguleerivaid eeskirju;
- vajadusel nende toodete nimekirja, mille jaoks nõutakse impordi- või ekspordilitsentsi;
- vajadusel impordi- ja ekspordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

III PEATÜKK

Kaitse ning seestöötlemine ja välistöötlemine

Artikkel 78

Kaitsemeetmed

1. Komisjon rakendab kaitsemeetmeid ühendusse importimise suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 ning kooskõlas nõukogu 7. märtsi 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 519/94 (teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta) ⁽¹⁾ ja nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3285/94 (impordi ühiste eeskirjade kohta) ⁽²⁾.

2. Kui nõukogu muudes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, võtab komisjon asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmitud rahvusvahelistes lepingutes ettenähtud kaitsemeetmed ühendusse importimise suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3.

⁽¹⁾ EÜT L 67, 10.3.1994, lk 89. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 427/2003 (ELT L 65, 8.3.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 349, 31.12.1994, lk 53. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2200/2004 (ELT L 374, 22.12.2004, lk 1).

3. Komisjon võib võtta lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmed liikmesriigi taotlusel või omal algatusel. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist.

Liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

Iga liikmesriik võib lõigete 1 ja 2 kohaselt komisjoni poolt tehtud otsused esitada nõukogule läbivaatamiseks viie tööpäeva jooksul alates nende teatavakstelemise päevast. Nõukogu tuleb kokku viivitamata. Ühe kuu jooksul alates otsuste nõukogule suunamise kuupäevast võib nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega otsuseid muuta või need tühistada.

4. Kui komisjon leiab, et lõike 1 või 2 kohaselt võetud kaitsemeetet tuleks muuta või see tuleks tühistada, toimib ta järgmiselt:

- a) kui meetme kehtestas nõukogu, teeb komisjon nõukogule ettepaneku meetet muuta või see tühistada. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud hääleteenamusega;
- b) muudel juhtudel muudab ühenduse kaitsemeetet või tühistab selle komisjon.

Artikkel 79

Täiendav imporditollimaks

1. Mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud põllumajanduslepingu raames erikaitseklausega („SSG”) märgistatud viinamarjamahla ja viinamarjavirde impordi puhul kohaldatakse artikli 70 lõikes 1 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu selleks, et vältida või kõrvaldada kõnealuste toodete impordist tuleneda võivaid kahjulikke mõjusid ühenduse turul, juhul kui:

- a) imporditakse hinnaga, mis on madalam ühenduse poolt WTOle teatatud hinnast, või
- b) impordikogus mis tahes aastal ületab teatava taseme.

Punktis b osutatud kogus kinnitatakse turulepääsu võimaluste alusel, mis vajadusel määratakse kindlaks impordi protsendina vastavast siseriiklikust tarbimisest kolme eelneva aasta vältel.

2. Täiendavaid imporditollimaksu ei kehtestata, kui import tõenäoliselt ühenduse turgu ei häiri või kui selle mõju oleks kavandatava eesmärgiga võrreldes ebaproportsionaalne.

3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel määratakse impordihinnad kindlaks kõnealuse kaubasaadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

Artikkel 80

Sees- ja välistöötlemise protseduuri peatamine

1. Kui sees- või välistöötlemise protseduur häirib ühenduse turgu või võib seda häirida, võidakse liikmesriigi taotluse korral või komisjoni algatusel ja vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele otsustada sees- või välistöötlemise protseduuri kasutamine käesoleva määrusega hõlmatud toodete suhtes täielikult või osaliselt peatada. Juhul kui liikmesriik esitab komisjonile taotluse, teeb komisjon selle kohta otsuse viie tööpäeva jooksul pärast taotluse kättesaamist.

Liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

Iga liikmesriik võib esimese lõigu kohaselt võetud meetmed esitada nõukogule läbivaatamiseks viie tööpäeva jooksul alates nende teatavakstelemise päevast. Nõukogu tuleb kokku viivitamata. Ühe kuu jooksul alates meetmete nõukogule edastamise kuupäevast võib nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega meetmeid muuta või need tühistada.

2. Määrab, mis on vajalik veinivirde ühise korralduse ladusaks toimimiseks, võib nõukogu käesoleva määrusega hõlmatud toodete puhul sees- või välistöötlemise protseduuri kasutamise täielikult või osaliselt keelata, toimides asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 81

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

IV PEATÜKK

Impordieeskirjad

Artikkel 82

Impordinõuded

1. Kui ei ole sätestatud teisiti, eelkõige asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmitud lepingutes, kohaldatakse vajaduse korral käesoleva määruse III jaotise III ja IV peatükiga ning käesoleva määruse artikli 25 lõikega 2 ettenähtud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid ning märgistamist käsitlevaid sätteid CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 alla kuuluvate ühendusse imporditavate toodete suhtes.

2. Kui asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmitud lepingutes ei ole sätestatud teisiti, toodetakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tooteid kooskõlas Rahvusvahelise Veiniametiga soovitatud ja avaldatud või ühenduse poolt käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmete kohaselt lubatud veinivalmistustavadega.

b) tagatise, mis hõlmavad toote liiki, lähtekohta ja päritolu;

c) punktis b osutatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist.

3. Lõikes 1 osutatud toodete importimisel tuleb esitada:

a) lõigetes 1 ja 2 osutatud tingimuste täitmist tõendav sertifikaat, mille koostab komisjoni poolt avaldatavas nimekirja kantud pädev asutus toote päritolumaal;

b) toote päritolumaad määratud asutuse või osakonna koostatud analüüsiaruanne, kui toode on ette nähtud otsetarbimiseks.

Artikkel 83

Tariifikvoodid

1. Käesoleva määrusega hõlmatud toodete impordi tariifikvoote, mis tulenevad asutamislepingu artikli 300 alusel sõlmitud lepingutest või muudest nõukogu õigusaktidest, avatakse ja hallatakse vastavalt käesoleva määruse artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

2. Tariifikvoote hallatakse viisil, millega välditakse asjaomaste ettevõtjate diskrimineerimist, kasutades mõnda järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni või mõnda muud asjakohast meetodit:

a) meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel „kes ees, see mees”);

b) meetod, millega jaotatakse kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel („ühelaadse läbivaatamise meetod”);

c) meetod, mis võtab arvesse tavapäraseid kaubavooge („vanad importijad / uued taotlejad”).

3. Iga tariifikvootide haldamisviisi rakendamisel tuleb vajaduse korral pidada nõuetekohaselt silmas ühenduse turu tarnenõudeid ja selle turu tasakaalu säilitamise vajadust.

Artikkel 84

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Need meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

a) üksikasju impordinõuete kohta;

V JAOTIS

TOOTMISVÕIMSUS

I PEATÜKK

Istutusõiguseta rajatud istandused

Artikkel 85

Pärast 31. augustit 1998 istutusõiguseta rajatud istandused

1. Pärast 31. augustit 1998 ilma vastava istutusõiguseta rajatud viinamarjakasvatusalad juurivad tootjad vajadusel omal kulul välja.

2. Kuni lõike 1 kohase väljajuurimiseni võib kõnealuses lõikes osutatud aladelt pärit viinamarju ja neist valmistatud tooteid ringlusse lasta ainult destilleerimiseks üksnes tootja kulul. Destilleerimissaaduseid ei tohi kasutada sellise alkoholi valmistamiseks, mille tegelik alkoholisisaldus on 80 mahuprotsenti või vähem.

3. Ilma et see piiraks vajadusel liikmesriikide poolt varem määratud karistuste kohaldamist, rakendavad liikmesriigid alates 31. detsembrist 2008 väljajuurimise kohustuse täitmata jätnud tootjate suhtes karistusi, mis on jagatud mittevastavuse tõsiduse, ulatuse ja kestuse järgi.

4. Liikmesriigid teavitavad iga aasta 1. märtsiks komisjoni pärast 31. augustit 1998 ilma vastava istutusõiguseta rajatud viinamarjakasvatusaladest ning ka lõike 1 kohaselt aladest, kus viinapuud on välja juuritud.

5. Artikli 90 lõikega 1 ettenähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta käesolevas artiklis sätestatud kohustusi.

Artikkel 86

Enne 1. septembrit 1998 istutusõiguseta rajatud istanduste kohustuslik seadustamine

1. Tootjad seadustavad tasu maksmisega enne 1. septembrit 1998 ilma vastava istutusõiguseta rajatud viinamarjakasvatusalad vajadusel hiljemalt 31. detsembriks 2009 .

Raamatupidamisarvestuse kontrollimise menetlusi mõjutamata ei kohaldata esimest lõiku määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 2 lõike 3 alusel seadustatud alade suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud tasu määravad kindlaks liikmesriigid. Kõnealune tasu vastab asjaomase piirkonna vastava istutusõiguse vähemalt kahekordsele keskmisele väärtusele.

3. Kuni lõike 1 kohase seadustamiseni võib kõnealuses lõikes osutatud aladelt pärit viinamarju või neist valmistatud tooteid ringlusse lasta ainult destilleerimiseks üksnes tootja kulul. Kõnealuseid tooteid ei tohi kasutada sellise alkoholi valmistamiseks, mille tegelik alkoholisisaldus on 80 mahuprotsenti või vähem.

4. Asjaomased tootjad juurivad omal kulul välja lõikes 1 osutatud istutusõigusega rajatud istandused, mida ei seadustata 31. detsembriks 2009 kooskõlas kõnealuse lõikega.

Liikmesriigid rakendavad väljajuurimise kohustuse täitmata jätnud tootjate suhtes karistusi, mis on jagatud mittevastavuse tõsiduse, ulatuse ja kestuse järgi.

Kuni esimeses lõigus osutatud väljajuurimiseni kohaldatakse lõiget 3 *mutatis mutandis*.

5. Liikmesriigid teavitavad iga vastava aasta 1. märtsiks komisjoni:

- a) enne 1. septembrit 1998 ilma vastava istutusõigusega rajatud viinamarjakasvatusaladest;
- b) lõike 1 kohaselt seadustatud aladest, kõnealuse lõikega ette nähtud tasudest ning lõikega 2 ette nähtud piirkondlike istutusõiguste keskmisest väärtusest.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni esimest korda 1. märtsiks 2010 aladest, kus viinapuud on lõike 4 esimese lõigu kohaselt välja juuritud.

6. Artikli 90 lõikega 1 ette nähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud kohustusi.

Artikkel 87

Ringlusse mittelubamise või destilleerimise kontroll

1. Liikmesriigid nõuavad seoses artikli 85 lõikega 2 ning artikli 86 lõigetega 3 ja 4 tõendeid asjaomaste toodete ringlusse mittelubamise kohta või juhul, kui asjaomased tooted on destilleeritud, destilleerimislepingute esitamist.

2. Liikmesriigid kontrollivad lõikes 1 osutatud ringlusse mittelubamist ja destilleerimist. Mittevastavuse korral rakendavad liikmesriigid karistusi.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni destilleerimisega seotud aladest ja vastavast alkoholi hulgast.

Artikkel 88

Kaasmeetmed

Siseriiklike või ühenduse toetusmeetmete raames ei saa toetust artikli 86 lõike 1 esimeses lõigus osutatud alad kuni nende seadustamiseni, samuti artikli 85 lõikes 1 osutatud alad.

Artikkel 89

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Need meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- a) üksikasju liikmesriikide teavitamisnõuete kohta, sealhulgas II lisas osutatud eelarvealdisete võimaliku vähendamise kohta mittevastavuse korral;
- b) üksikasju artiklites 85, 86 ja 87 sätestatud kohustuste täitmata jätmise korral liikmesriikide rakendatavate karistuste kohta.

II PEATÜKK

Istutusõigus üleminekuajal

Artikkel 90

Viinapuude istutamise keeld üleminekuajal

1. Ilma et see piiraks artikli 24 ja eelkõige selle lõike 3 kohaldamist, on artikli 24 lõike 1 kohaselt veiniviinamarjasortideks liigitatavate viinapuude istutamine keelatud kuni 31. detsembrini 2015.

2. Samuti on 31. detsembrini 2015 keelatud artikli 24 lõike 1 kohaselt liigitatavate veiniviinamarjasortide ümberpookimine muudeks kui kõnealuses artiklis osutatud veiniviinamarjasortideks.

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 on neis lõigetes osutatud istutamine ja ümberpookimine lubatud:

- a) artiklis 91 sätestatud uusistutusõiguse,
- b) artiklis 92 sätestatud taasistutusõiguse,
- c) artiklites 93 ja 94 sätestatud varust antud istutusõiguse puhul.

4. Lõikes 3 osutatud istutusõigust antakse hektarites.
5. Artikleid 91–96 kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2015.
6. Liikmesriigid võivad otsustada säilitada lõikes 1 osutatud keelu oma territooriumil või oma territooriumi osades maksimaalselt kuni 31. detsembrini 2018. Sellisel juhul kohaldatakse asjaomases liikmesriigis vastavalt käesolevas peatükis, sealhulgas käesolevas artiklis kehtestatud eeskirju, mis reguleerivad üleminekuajal kehtivat istutusõigust.

Artikkel 91

Uusistutusõigus

1. Liikmesriigid võivad tootjaile anda uusistutusõigusi järgmistel aladel:
 - a) mis on mõeldud uusistutuseks maapiirkondade maakorraldusmeetmete raames või siseriiklike õigusaktide kohaselt vastu võetud sundvõõrandamist käsitlevate meetmete raames;
 - b) mis on mõeldud katselisteks eesmärkideks;
 - c) mis on mõeldud pooktaimede kasvatamiseks või
 - d) millelt saadavad veinid või viinamarjasaadused on mõeldud ainult viinamarjakasvataja oma majapidamise tarbeks.
2. Antud uusistutusõigust:
 - a) kasutab tootja, kellele see on antud;
 - b) kasutatakse enne õiguse andmise aastale järgneva teise veiniaasta lõppu;
 - c) kasutatakse eesmärkidel, milleks see on antud.

Artikkel 92

Taasistutusõigus

1. Liikmesriigid annavad taasistutusõiguse tootjatele, kes on viinapuud kasvualalt välja juurinud.

Taasistutusõigust ei või siiski anda alade jaoks, kus viinapuud on välja juuritud, ja mille eest makstakse väljajuurimistasu vastavalt III peatükile.

2. Liikmesriigid võivad anda taasistutusõiguse tootjatele, kes kohustuvad viinapuud kasvualalt välja juurima. Sellisel juhul peab lubatud ala olema välja juuritud hiljemalt kolmanda aasta lõpuks pärast uute viinapuude istutamist, mille jaoks on antud taasistutusõigus.

3. Antav taasistutusõigus on puhassaagi seisukohalt võrdne alaga, kus viinapuud välja juuriti.

4. Taasistutusõigust kasutatakse põllumajandusettevõttes, millele see anti. Liikmesriigid võivad lisaks sätestada, et sellist taasistutusõigust tohib kasutada ainult alal, kus toimus väljajuurimine.

5. Erandina lõikest 4 võib liikmesriik lubada taasistutusõigusi osaliselt või täielikult sama liikmesriigi teisele põllumajandusettevõttele üle anda, kui:

- a) osa asjaomasest ettevõttest on üle antud kõnealusele teisele ettevõttele;
- b) kõnealuse teise ettevõtte alad on mõeldud:
 - i) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide tootmiseks või
 - ii) pooktaimede kasvatamiseks.

Liikmesriigid tagavad, et esimeses lõigus sätestatud erandi kohaldamine ei vii nende territooriumil üldise tootmisvõimsuse kasvuni, eriti siis, kui toimub õiguste üleandmine niisutamata aladelt niisutatud aladele.

6. Lõikeid 1 kuni 5 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka ühenduse või liikmesriigi varasemate õigusaktide alusel omandatud taasistutusõigustega sarnaste õiguste suhtes.

7. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 4 lõike 5 alusel antud taasistutusõigust kasutatakse kõnealuses määruses sätestatud aja jooksul.

Artikkel 93

Siseriiklik ja piirkondlik istutusõiguste varu

1. Liikmesriigid loovad tootmisvõimsuse haldamise parandamiseks istutusõiguse siseriikliku varu või piirkondlikud varud.

2. Liikmesriik, kes on loonud määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt istutusõiguse siseriikliku varu või piirkondlikud varud, võib neid varusid säilitada seni, kuni ta kohaldab kooskõlas käesoleva peatükiga üleminekuajal kehtivat istutusõigust.

3. Järgmised istutusõigused, kui neid ei kasutata ära ettenähtud aja jooksul, arvatakse siseriiklikku või piirkondlikku varusse:

- a) uusistutusõigus;
- b) taasistutusõigus;
- c) varust antud istutusõigus.

4. Tootjad võivad kanda oma taasisustusõigusi üle siseriiklikku või piirkondlikku varusse. Sellise, vajadusel riigi vahenditest hüvitatava ümberpaigutuse tingimused määravad liikmesriigid, võttes arvesse osapoolte õigustatud huve.

5. Liikmesriik võib, erandina lõikest 1, otsustada varusüsteemi mitte rakendada juhul, kui ta suudab tõestada, et kogu tema territooriumil toimib tulemuslik alternatiivne istutusõiguse haldamise süsteem. Alternatiivne süsteem võib vajaduse korral erineda käesoleva peatüki asjaomastest sätetest.

Esimene lõik kehtib ka nende liikmesriikide kohta, kes lõpetavad määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaste siseriiklike või piirkondlike varude tegevuse.

Artikkel 94

Istutusõiguse andmine varust

1. Liikmesriik võib anda istutusõigusi varust:

- a) tasuta alla 40aastastele piisavate ametioskuste ja pädevusega tootjatele, kes on ettevõtte juhina rajamas esimest ettevõtet;
- b) siseriiklikesse või vajaduse korral piirkondlikesse vahenditesse makstava tasu eest tootjatele, kes kavatsevad neid õigusi kasutada niisuguste viinamarjaistanduste rajamiseks, mille toodangule on tagatud turustusvõimalused.

Liikmesriigid määratlevad kriteeriumid, mille alusel kehtestatakse punktis b osutatud tasu suurus, mis võib erineda olenevalt kõnealuste viinamarjaistanduste kavandatavast lõpptoodangust ja üleminekuaja lõpuni jäävast ajast, mille jooksul kehtib artikli 90 lõigetes 1 ja 2 nimetatud uusistutuste keeld.

2. Varust antud istutusõiguse kasutamise korral tagavad liikmesriigid, et:

- a) istutamiseks kasutatud koht, viinamarjasordid ja istutusmeetodid tagavad, et tulevane toodang oleks vastavuses turu nõudmistega;
- b) asjaomane saagikus on tüüpiline piirkonna keskmisele, eriti kui niisutamata aladelt pärinevat istutusõigust kasutatakse niisutatavatel aladel.

3. Varust antud istutusõigused, mida ei kasutata enne nende andmisele järgneva teise veiniaasta lõppu, võetakse õiguse saajalt ära ning arvatakse varusse tagasi.

4. Varus olevad istutusõigused, mis ei ole välja jagatud enne nende varusse arvamisele järgneva viienda veiniaasta lõppu, tühistatakse.

5. Kui liikmesriigis eksisteerivad piirkondlikud varud, võib kõnealune liikmesriik kehtestada eeskirjad, mis lubavad

istutusõigusi piirkondlike varude vahel üle kanda. Kui liikmesriigis eksisteerivad nii piirkondlikud varud kui riiklik varu, võib kõnealune liikmesriik lubada ka ümberpaigutust nimetatud varude vahel.

Varude ümberpaigutuse puhul võidakse kasutada vähenduskoeffitsienti.

Artikkel 95

Vähese tähtsuse reegel

Käesolevat peatükki ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus enne 31. detsembrit 2007 ühenduse istutusõigust ei kohaldatud.

Artikkel 96

Rangemad siseriiklikud eeskirjad

Liikmesriigid võivad kehtestada rangemad riiklikud uusistutusõiguse ja taasisustusõiguse andmise eeskirjad. Nad võivad nõuda, et nende eeskirjade kohaselt esitatavaid vastavaid taotlusi ja asjaomast teavet täiendataks teabega, mida on vaja tootmisvõimsuse arengu jälgimiseks.

Artikkel 97

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Need meetmed võivad hõlmata eelkõige:

- a) sätteid käesoleva peatüki kohaldamise ülemääraste halduskulude vältimiseks;
- b) viinapuude üheaegset olemasolu artikli 92 lõike 2 tähenduses;
- c) artikli 94 lõikes 5 osutatud vähenduskoeffitsiendi kohaldamist.

III PEATÜKK

Väljajuurimiskava

Artikkel 98

Reguleerimisala ja mõiste

Käesolevas peatükis on sätestatud tingimused, mille alusel viinamarjakasvatavad saavad viinapuude väljajuurimise eest tasu (edaspidi „väljajuurimistasu”).

*Artikkel 99***Kava kestus**

Väljajuurimiskava kestab kuni veiniaasta 2010/2011 lõpuni.

*Artikkel 100***Abikõlblikkuse tingimused**

Väljajuurimistasu võidakse maksta vaid juhul, kui asjaomane maa-ala vastab järgmistele tingimustele:

- a) sellele ei ole väljajuurimistaotluse esitamisele eelneva 10 veiniaasta jooksul makstud ühenduse või siseriikliku toetust ümberkorraldamise ja muutmise seotud meetmete võtmiseks;
- b) sellele ei ole väljajuurimistaotluse esitamisele eelneva viie veiniaasta jooksul makstud mingeid muid ühenduse ühise turukorralduse toetusi;
- c) seda haritakse;
- d) see on vähemalt 0,1 hektari suurune. Kõnealune miinimumsuurus võib siiski liikmesriigi vastava otsuse korral olla ka 0,3 hektarit asjaomase liikmesriigi teatud halduspiirkondade puhul, kus veiniettevõtte viinapuude kasvuala keskmine suurus on suurem kui üks hektar;
- e) selle täis istutamisel ei ole rikunud kehtivaid ühenduse või riiklikke sätteid;
- f) sellele on istutatud artikli 24 lõike 1 kohaselt liigitatav viinamarjasort.

Olenemata punktist e võib väljajuurimistasu maksta määru (EÜ) nr 1493/1999 artikli 2 lõike 3 ja käesoleva määru artikli 86 lõike 1 kohaselt seadustatud aladele.

*Artikkel 101***Väljajuurimistasu suurus**

1. Makstava väljajuurimistasu vahemikud kinnitatakse vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.
2. Konkreetse väljajuurimistasu kehtestab liikmesriik lõikes 1 osutatud vahemike ja asjaomase põllumajandusettevõtte saakide ajaloo alusel.

*Artikkel 102***Menetlus ja eelarve**

1. Asjast huvitatud tootjad esitavad väljajuurimistasu saamiseks taotluse liikmesriigi vastavatele ametiasutustele igal aastal

hiljemalt 15. septembriks. Liikmesriigid võivad kehtestada varasema kuupäeva kui 15. september, tingimusel et see on hilisem kui 30. juuni ja et nad võttavad vajadusel nõuetekohaselt arvesse artiklis 104 sätestatud erandite kohaldamist.

2. Liikmesriigid teostavad esitatud taotlustega seotud halduskontrolle, vaatavad nõuetekohased taotlused läbi ning teatavad komisjonile iga aasta 15. oktoobriks kogu taotlustega hõlmatud pindala ja summad piirkondade ja saagivahemike lõikes.

3. Väljajuurimiskava maksimaalne aastaeelarve on sätestatud VII lisas.

4. Kui kogusumma, mille liikmesriik komisjonile teatab, ületab olemasolevaid eelarvelisi vahendeid, määratakse iga aasta 15. novembriks vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele ühtne protsendimäär, mille alusel teatatud summad heaks kiidetakse, võttes vajadusel arvesse artikli 104 lõike 2 ja 3 kohaldamist.

5. Liikmesriigid võtavad iga aasta 1. veebruarini vastu taotlusi:

- a) taotletavate alade kohta tervikuna, juhul kui komisjon ei ole määranud lõikes 4 osutatud protsendimäära, või
- b) lõikes 4 osutatud protsendimäära kohaldamisest tulenevate alade kohta objektiivsel ja mittediskrimineerival alusel ning vastavalt järgmistele prioriteetidele:
 - i) liikmesriigid peavad prioriteetseteks taotlejaid, kelle taotlus väljajuurimistasu saamiseks puudutab taotleja kogu viinamarjaistandust;
 - ii) teiseks prioriteediks peavad liikmesriigid taotlejaid, kes on vähemalt 55 aastat vanad või vanemad, kui liikmesriigid nii sätestavad.

Iga aasta 1. märtsiks teavitavad liikmesriigid komisjoni vastu võetud avaldustest piirkondade ja saagivahemike lõikes ning väljamakstud väljajuurimistasu kogusummast piirkonniti.

6. Liikmesriigid teatavad iga aasta 1. detsembriks komisjonile eelmise veiniaasta kohta:

- a) alad, kus viinapuud on välja juuritud, piirkondade ja saagivahemike lõikes;
- b) väljamakstud väljajuurimistasu kogusumma piirkonniti.

*Artikkel 103***Nõuetele vastavus**

Kui põllumajandustootja puhul tuvastatakse, et ta on oma põllumajandusettevõttes mis tahes ajal kolme aasta jooksul alates väljajuurimistasu väljamaksmisest rikkunud mää-

ruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 3 kuni 7 osutatud kohustuslike majandamisnõudeid ja häid põllumajandus- ja keskkonnaningimusi ja juhul, kui rikkumine on otseselt põllumajandustootja tegevuse või tegevusetuse tulemus, vähendatakse tasu summat või tühistatakse see täielikult, sõltuvalt rikkumise tõsidusest, ulatusest, kestusest ja korduvusest, ning põllumajandustootja peab vajaduse korral selle nimetatud sätetes määratud tingimuste kohaselt tagastama.

Artikkel 104

Erandid

1. Kui ala kogusuurus, kus viinapuud on välja juuritud, ulatub 8 %ni VIII lisas osutatud viinapuude kasvualast, võib liikmesriik otsustada artikli 102 lõikes 1 osutatud edasised taotlused tagasi lükata.

Liikmesriik võib konkreetse piirkonna puhul otsustada kõik artikli 102 lõikes 1 osutatud edasised taotlused tagasi lükata, kui ala kogusuurus, kus viinapuud on välja juuritud, ulatub selles piirkonnas 10 %ni nimetatud piirkonna viinapuude kasvualast.

2. Vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele võib teha otsuse väljajuurimiskava rakendamine liikmesriigis peatada, juhul kui väljajuurimise jätkamise korral ületaks ala kogusuurus, kus viinapuud on välja juuritud, esitatud taotlusi arvestades 15 % VIII lisas osutatud kogu liikmesriigi viinapuude kasvualast.

3. Vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele võib otsustada väljajuurimiskava rakendamise liikmesriigis mis tahes aastal peatada, juhul kui väljajuurimise jätkamisel, arvestades esitatud taotlusi, ületaks vastaval kava rakendamise aastal selle ala kogusuurus, millelt viinapuud on välja juuritud, 6 % VIII lisas osutatud kogu liikmesriigi viinapuude kasvualast.

4. Liikmesriigid võivad vastavalt tingimustele (mis määratakse vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele) kuulutada väljajuurimiskava jaoks kõlbmatuks mägedes ja järskudel nõlvadel kasvavad viinapuud.

5. Liikmesriigid võivad kuulutada väljajuurimiskava jaoks kõlbmatuks alad, kus nimetatud kava oleks keskkonnakaalutlustel vastuvõetamatu. Selliselt kõlbmatuks kuulutatud alad ei tohi ületada 3 % kogu VIII lisas osutatud viinapuude kasvualast.

6. Kreeka võib deklareerida, et viinamarjakasvatusalad Egeuse mere saartel ja Kreeka Joonia mere saartel, välja arvatud Kreetal ja Euboial, ei ole väljajuurimiskava raames abikõlblikud.

7. Käesolevas peatükis sätestatud väljajuurimiskava ei kohaldata Assooridel, Madeiral ja Kanaari saartel.

8. Liikmesriik, kes otsustab kasutada lõigetes 4 kuni 6 sätestatud võimalust, teavitab iga aasta 1. augustiks (esimest korda 1. augustiks 2008) komisjoni seoses rakendatava väljajuurimisega:

- a) kõlbmatuks kuulutatud aladest;
- b) kõlbmatuks kuulutamise põhjendustest vastavalt lõigetele 4 ja 5.

9. Liikmesriigid annavad mitteabikõlblikel aladel või lõigete 4 kuni 7 alusel mitteabikõlblikeks kuulutatud aladel tegutsevatele tootjatele eelisõiguse muude käesolevas määruses sätestatud toetusmeetmete, eriti toetusprogrammide ümberkorraldus- ja muutmismeetmete ning maaelu arendamise meetmete kasutamiseks.

Artikkel 105

Vähese tähtsuse reegel

Käesolevat peatükki ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus veinitoodang ei ületa 50 000 hektoliitrit aastas. Veinitoodangut arvestatakse viimase viie veiniaasta keskmise toodangu alusel.

Artikkel 106

Täiendav riiklik abi

Liikmesriigid võivad anda lisaks makstavale väljajuurimistasule täiendavat riiklikku abi, mis ei ole suurem kui 75 % kohaldatavast väljajuurimistasust.

Artikkel 107

Rakendusmeetmed

Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Need meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- a) artiklis 100 osutatud abikõlblikkuse tingimuste üksikasju, eelkõige seoses selle tõendamisega, et aastatel 2006 ja 2007 hooldati alasid nõuetekohaselt;
- b) artiklis 101 osutatud tasu vahemikud ja tasemed;
- c) artiklis 104 osutatud erandite kohaldamise tingimused;
- d) liikmesriikide aruandlusnõuded, mis on seotud väljajuurimiskava rakendamisega, kaasa arvatud karistused aruandluse hilinemise eest ja teave, mida liikmesriigid annavad tootjatele kavas osalemise võimaluste kohta;

e) täiendava riikliku abi aruandlusnõuded;

Artikkel 112

f) maksete tähtajad.

Saatedokumendid ja register

1. Käesoleva määrusega hõlmatud tooted lubatakse ühenduses ringlusse ainult koos ametlikult kinnitatud saatedokumendiga.

2. Füüsilised või juriidilised isikud või isikute rühmad, eriti tootjad, villijad ja töötlejad, samuti vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele kindlaksmääratavad hulgikauplejad, kes valdavad seoses oma ettevõtlustegevusega käesolevas määrusega hõlmatud tooteid, peavad nende toodete kohta kauba sisetulevate ja väljaminevate kaupade registreid.

VI JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 108

Istandusregister

1. Liikmesriigid peavad istandusregistrit, mis sisaldab ajakohast teavet tootmisvõimsuse kohta.

2. Lõikes 1 sätestatud kohustust ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus kogu viinapuude kasvuala, kuhu on istutatud artikli 24 lõike 1 kohaselt liigitatavad veiniviinamarjasordid, ei ole suurem kui 500 hektarit.

Artikkel 113

Komiteemenetlus

1. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 195 lõiget 2.

2. Käesolevale lõikele viitamisel:

a) abistab komisjoni regulatiivkomitee;

b) kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7;

c) kehtestatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 osutatud tähtajaks kolm kuud.

Artikkel 109

Tootmisvõimsuse ülevaade

Liikmesriigid, kes toetavad vastavalt artiklile 11 oma toetusprogrammide raames meetet „viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine”, esitavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks ja esimest korda 1. märtsiks 2009 artiklis 108 osutatud istandusregistril põhineva tootmisvõimsuse ajakohastatud ülevaate.

Artikkel 110

Istandusregistri ja tootmisvõimsuse ülevaate kestus

Vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele võidakse otsustada tühistada artiklid 108 ja 109 alates 1. jaanuarist 2016.

Artikkel 111

Kohustuslikud deklaratsioonid

1. Veiniviinamarjade ning viinamarjavirde ja veini tootjad deklareerivad pädevatele riiklikele ametiasutustele igal aastal viimasest saagist toodetud kogused.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et veiniviinamarjade hulgikauplejad deklareeriks igal aastal viimasest saagist turustatud kogused.

3. Viinamarjavirde ja veini tootjad ning hulgikauplejad, kes ei ole jaemüüjad, deklareerivad pädevatele siseriiklikele ametiasutustele igal aastal oma kas selle aasta saagist või eelmiste aastate saakidest saadud viinamarjavirde ja veini varud. Kolmandatest riikidest imporditud viinamarjavirde- ja veinikogused teatatakse eraldi.

Artikkel 114

Rahalised vahendid

II jaotise I peatükis, välja arvatud artikli 7 lõike 1 punktis a osutatud meede, ja V jaotise III peatükis sätestatud meetmeid käsitatakse sekkumisena põllumajandusturgude reguleerimiseks, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktis b.

Artikkel 115

Liikmesriikide ja komisjoni vaheline teabevahetus

1. Liikmesriigid ja komisjon annavad üksteisele teavet, mis on vajalik käesoleva määruse rakendamiseks, eriti turujärelevalveks ja -analüüsiks, ning käesoleva määrusega hõlmatud toodetega seotud rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks.

2. Vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele võetakse vastu üksikasjalikud eeskirjad, mille kohaselt määratakse kindlaks, milline teave on vajalik käesoleva artikli lõike 1 rakendamiseks, samuti selle kuju, sisu, ajastus, esitamise tähtajad ning teabe ja dokumentide edastamise või kättesaadavaks tegemise kord.

Artikkel 116**Järelevalve**

Liikmesriigid tagavad käesoleva määruse rakendamiseks, et aladega seotud haldus- ja kontrollimeetmed ühilduvad järgmiste elementide osas ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga (IACS):

- a) elektrooniline andmebaas;
- b) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 20 lõikes 1 osutatud põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem;
- c) halduskontrollid.

Need menetlused võimaldavad probleemide ja konfliktideta koostööd ja andmevahetust ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga.

Artikkel 117**Kontrollimine ja halduskaristused ning nendega seonduv aruandlus**

Vastavalt käesoleva määruse artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele võetakse vastu järgmised eeskirjad (välja arvatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 145 punkti n alapunktis a käsitletud eeskirjad):

- a) eeskirjad, millega tagatakse ühenduse veinisektori sätete ühtne kohaldamine, eelkõige kontrollide osas, ning eeskirjad, millega reguleeritakse kontrollide parandamisega seotud spetsiaalset rahastamiskorda;
- b) käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustustega seoses liikmesriikide poolt läbiviidavate haldus- ja füüsiliste kontrollide eeskirjad;
- c) halduskaristuste kohaldamise süsteem käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustuste mittetäitmise puhuks, mis võtaks arvesse avastatud rikkumise tõsidust, ulatust, kestust ja korduvust;
- d) käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate alusetult makstud summade tagasinõudmise eeskirjad;
- e) tehtud kontrollide ja nende tulemuste kohta aruandmise eeskirjad.

Artikkel 118**Vastutavate siseriiklike ametiasutuste määramine**

1. Ilma et see piiraks artikli 47 kohaldamist, nimetavad liikmesriigid ühe või mitu asutust, kes vastutavad selle eest, et oleks tagatud ühenduse veinisektori eeskirjade täitmine. Eelkõige nimetavad liikmesriigid laborid, mis on volitatud tegema ametlikke analüüse veinisektoris. Määratud laborid vastavad

standardis ISO/IEC 17025 sätestatud katselaboritele esitatavatele üldnõudmistele.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõikes 1 osutatud asutuste ja laborite nimed ja aadressid. Komisjon avalikustab selle teabe.

Artikkel 119**Riiklik abi destilleerimiseks erakorraliste olukordade puhul**

1. Alates 1. augustist 2012 võivad liikmesriigid anda põhjendatud erakorralises olukorras veinitootjatele riiklikku abi vaba-tahtlikuks või kohustuslikuks veini destilleerimiseks.

2. Lõikes 1 osutatud abi on proportsionaalne ja võimaldab lahendada kriisiolukorra.

3. Liikmesriigil aasta jooksul kasutada olev abisumma sellise abi andmiseks ei ületa 15 % sel aastal liikmesriigil kasutada olevast üldsummast, mis on kindlaks määratud II lisas.

4. Liikmesriigid, kes soovivad lõikes 1 osutatud abi kasutada, esitavad komisjonile selle kohta teatise koos nõuetekohase põhjendusega. Otsus selle kohta, kas meede kiidetakse heaks ja kas abi tohib anda, võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

5. Lõikes 1 osutatud destilleerimise käigus saadud alkoholi kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.

Artikkel 120**Komisjoni aruanne**

2012. aasta lõpuks koostab komisjon aruande, võttes eelkõige arvesse reformi läbiviimisel saadud kogemusi.

Artikkel 121**Rakendusmeetmed**

Käesoleva jaotise rakendamiseks vajaliku meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele.

Need meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- a) artiklis 108 sätestatud istandusregistri üksikasjad ja eriti selle kasutamine tootmisvõimsuse järelevalveks ja kontrolliks;
- b) artiklis 109 sätestatud ülevaate üksikasjad ja eriti selle kasutamine tootmisvõimsuse järelevalveks ja kontrolliks;
- c) alade mõõtmise üksikasjad;

- d) karistused teavitamismõudumiste täitmatajätmisel;
- e) artiklis 111 sätestatud kohustuslikud deklaratsioonid;
- f) artiklis 112 sätestatud saatedokumendid ja register;
- g) üksikasjad artiklis 119 osutatud riikliku abi kohta.

VII JAOTIS

MUUDATUSED, ÜLEMINKE- JA LÕPPSÄTTED

I PEATÜKK

Muudatused

Artikkel 122

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 muudatus

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 2 lõike 3 esimeses lõigus asendatakse sõnad „31. juulini 2002” sõnadega:

„31. juulini 2008”.

Artikkel 123

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 muudatused

Määrust (EÜ) nr 1782/2003 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 33 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) neile on antud artiklis 38 osutatud võrdlusperioodi jooksul toetust vähemalt ühe VI lisas osutatud toetuskava alusel või oliiviõli puhul artikli 37 lõike 1 teises lõigus osutatud turustusaastatel või nad on saanud suhkrupeedi, suhkruroo ja siguri puhul turustamistoetust VII lisa punktis K osutatud vaatlusperioodi jooksul, või nad on saanud banaanide puhul hüvitist saamata jäänud tulude eest VII lisa punktis L osutatud vaatlusperioodi jooksul või nad on saanud puu- ja köögiviljade ning kartuli ja puukoolide puhul, kui nad olid puu- ja köögiviljatootjad või kartulitootjad või tootjad puukoolis võrdlusperioodil, mida liikmesriigid kohaldavad vastavalt VII lisa punktile M, või kui nad on saanud veini puhul toetusõiguse, nagu on osutatud VII lisa punktides N ja O.”

- 2) Artikli 37 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Veini puhul arvutatakse võrdlussumma ja seda korrigeeritakse vastavalt VII lisa punktidele N ja O.”

- 3) Artiklile 41 lisatakse järgmine lõige:

„1b. Veini puhul kohandab komisjon, võttes arvesse kõige värskemaid andmeid, mille liikmesriigid on esitanud

nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 479, mis käsitleb veinituru ühist korraldust (*) artikli 9 ja artikli 102 lõike 6 kohaselt, ja vastavalt käesoleva määruse artikli 144 lõikes 2 osutatud menetlusele, käesoleva määruse VIII lisas sätestatud siseriiklike ülemmäärasid. Siseriiklike ülemmäärade kohandamisele eelneva aasta 1. detsembriks teatavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse VII lisa punktis N osutatud toetusõiguste piirkondliku keskmise taseme.

(*) ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.”

- 4) Artikli 43 lõikele 2 lisatakse järgmine punkt:

„ad) veini puhul VII lisa punktide N ja O kohaselt arvatud hektarite arv;”.

- 5) Artikli 44 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. „Toetuskõlblik hektar” on põllumajandusettevõtte mis tahes põllumajandusmaa, välja arvatud metsa all olevad pindalad ning mittepõllumajanduslikuks tegevuseks kasutatavad pindalad.”

- 6) Artikkel 51 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 51

Maa põllumajanduslik kasutus

Põllumajandustootjad võivad vastavalt artikli 44 lõikega 3 deklareeritud maatükke kasutada mis tahes põllumajandustegevuseks.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid 1. novembriks 2007 teha otsuse, et kuni liikmesriikide poolt kindlaks määratud tähtajani, kuid mitte hiljem kui 31. detsembrini 2010, võib liikmesriigi ühes või mitmes piirkonnas asuvaid maatükke jätkuvalt mitte kasutada:

- a) määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 osutatud ühe või mitme toote tootmiseks. Liikmesriigid võivad sel juhul siiski otsustada lubada kasvatada järelkultuure toetuskõlblikel hektaritel maksimaalselt kolme kuu jooksul alates iga aasta 15. augustist; liikmesriikide taotlusel muudetakse seda kuupäeva siiski vastavalt artikli 144 lõikes 2 osutatud menetlusele nende piirkondade puhul, kus tavaliselt koristatakse teravilja kliimatingimuste tõttu varem;

- b) säilituskartulite tootmise puhul ja/või

- c) puukoolide puhul.”

7) Artikli 63 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

„Seoses veinikomponendi lisamisega ühtsesse otsemaksete kavasse võivad liikmesriigid hiljemalt 1. aprillil 2009 otsustada kohaldada esimeses lõigus sätestatud erandit.”

põllumajandustootjate ja samuti käesoleva määruse artikli 43 lõikes 2 osutatud toetuskõlblike hektarite kohta:

— võttes aluseks objektiivsed ja mittediskrimineerivad kriteeriumid;

8) Artiklile 71c lisatakse järgmine lõik:

„Veini puhul kohandab komisjon, võttes arvesse kõige värskemaid andmeid, mille liikmesriigid on esitanud määruse (EÜ) nr 479 artikli 9 ja artikli 102 lõike 6 kohaselt, ja vastavalt käesoleva määruse artikli 144 lõikes 2 osutatud menetlusele, käesoleva määruse VIIIa lisa sätestatud siseriiklike ülemmäärasid. Siseriiklike ülemmäärade kohandamisele eelneva aasta 1. detsembriks teatavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse VII lisa punktis N osutatud toetusõiguste piirkondliku keskmise taseme.”

— seoses ühe või mitme veiniaasta pikkuse võrdlusperioodiga, alustades veiniaastast 2005/2006. Võrdlussumma ja toetuskõlblike hektarite määramisel kasutatavad kriteeriumid ei tohi rajaneda võrdlusperioodil, mis hõlmab veiniaastaid pärast veiniaastat 2007/2008, kui toetusprogrammide raames tehtavad maksed on seotud hüvitistega põllumajandustootjatele, kes on saanud toetust alkoholsete jookide destilleerimiseks või majanduslikku kasu toetusest, mida on antud kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamiseks veini rikastamise eesmärgil määruse (EÜ) nr 479 alusel;

9) Artiklis 145:

— lisatakse järgmine punkt:

„d)e) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad veinitootuse kaasamist ühtsesse otsemaksete kavasse vastavalt määrusele (EÜ) nr 479;”

— mis ei ületa selle meetme jaoks kasutada olevat üldsummat, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 479 artikli 6 punktis e.”

— lisatakse järgmine punkt:

„n)a) veini puhul üksikasjalikud eeskirjad seoses nõuetele vastavusega, mida on käsitatud määruse (EÜ) nr 479 artiklites 20 ja 103;”.

12) VIII lisa:

— tabeli esimesse veergu lisatakse sõna „Itaalia” järele tärn;

— tabeli alla lisatakse järgmine tekst:

10) IV lisa teise veeru viimane taane asendatakse järgmise taandega:

„— Oliivisalude ja viinapuude heade kasvutingimuste säilitamine”.

„Aastatele 2008, 2009 ja 2010 vastavaid summasid Itaalia kohta vähendatakse 20 miljoni euro võrra (vt joonealust märkust määruse (EÜ) nr 479 II lisa)”.

11) VII lisa lisatakse järgmised punktid N ja O:

„N. Vein (väljajuurimine)

Määruse (EÜ) nr 479 V jaotise III peatükis kehtestatud väljajuurimiskavas osalevatele põllumajandustootjatele antakse väljajuurimisele järgneval aastal toetusõigusi nende hektarite eest, mille eest nad said väljajuurimistasu.

Nende toetusõiguste ühikuväärtus vastab vastava piirkonna toetusõiguste piirkondlikule keskmisele väärtusele. Ühikuväärtus ei tohi siiski ületada 350 eurot hektari kohta.

O. Vein (toetusprogrammide raames tehtavad maksed)

Kui liikmesriigid otsustavad anda toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 479 artikliga 9, määravad nad võrdlussumma

Artikkel 124

Määruse (EÜ) nr 1290/2005 muudatus

Määruses (EÜ) nr 1290/2005 asendatakse artikli 12 lõige 2 järgmisega:

„2. Komisjon määrab kindlaks summad, mis vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 10 lõikele 2, artiklitele 143d ja 143e, nõukogu 27. märtsi 2007. aasta määruse (EÜ) nr 378/2007 (milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad) (*) artikli 4 lõikele 1 ja nõukogu 29. aprilli 2008 määruse (EÜ) nr 479, mis käsitleb veinituru ühist korraldust (**) artikli 23 lõikele 2 antakse EAFRD käsutusse.

(*) ELT L 95, 5.4.2007, lk 1.

(**) ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.”

Artikkel 125

Määruse (EÜ) nr 3/2008 muudatused

Määrust (EÜ) nr 3/2008 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklis 2:

— lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) teavitamistöö ühenduse süsteemi kohta, mis hõlmab kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega veine, viinamarjasordi tähisega veine ja kaitstud geograafilise tähisega piiritusjooke;”

— lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Siseturul võivad artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmed hõlmata ka teavitustegevusi vastutustundlike joomisharjumuste ja alkoholi kuritarvitamisega seotud ohtude kohta.

Siseturul võib abikõlblikuks meetmeks olla ka sise-riikliku või Euroopa tähtsusega üritustel, messidel ja näitustel osalemine eelkõige väljapanekutega, mis on mõeldud ühenduse toodete maine tõstmiseks.”

2) Artikli 3 lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) vajadus anda teavet ühenduse süsteemi kohta, mis hõlmab kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega veine, viinamarjasordi tähisega veine ja kaitstud geograafilise tähisega piiritusjooke ja vajadus anda teavet vastutustundlike joomisharjumuste ja alkoholi kuritarvitamise kahjulikkuse kohta;”.

3) Artikli 13 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Esimeses lõigus sätestatud protsendimäär on vastutustundlike joomisharjumuste ja alkoholi kuritarvitamise kahjulikkuse alaste ühenduses rakendatavate teavitamismeetmete puhul 60 %.”

II PEATÜKK

Ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 126

Sätted ülemineku hõlbustamiseks

Vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele võib võtta meetmeid, et:

- a) hõlbustada üleminekut määruses (EÜ) nr 1493/1999 sätestatud eeskirjadelt käesolevas määruses kehtestatud korrale;
- b) vajadusel lahendada konkreetseid praktilisi küsimusi. Need meetmed võivad nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel käesoleva määruse teatavatest sätetest erineda.

Artikkel 127

Riigiabi eeskirjade kohaldatavus

1) Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, kohaldatakse käesolevas määruses käsitletud toodete valmistamise ja nendega kauplemise suhtes asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89.

2) Asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 ei kohaldata:

- a) käesoleva määruse artiklis 3 osutatud toetuse, sealhulgas artikli 18 lõike 5 kohaselt rahastatava toetuse suhtes;
- b) artiklis 106 osutatud täiendava riikliku abi suhtes;
- c) artiklis 119 osutatud riikliku abi suhtes.

Artikkel 128

Kehtetuks tunnistamine, kohaldamise jätkamine ajutiselt ja viitamine

1. Kui lõigetest 2 ja 3 ei tulene teisiti, tunnistatakse määrus (EMÜ) nr 2392/86 ja määrus (EÜ) nr 1493/1999 kehtetuks.

2. Määrust (EÜ) nr 2392/86 ning määruse (EÜ) nr 1493/1999 V jaotise I ja II peatükki, artikleid 24 ja 80 ning eelkõige asjaomaste lisade vastavaid sätteid kohaldatakse jätkuvalt kuni artikli 129 lõike 2 punkti e kohaselt hakatakse kohaldama käesoleva määruse vastavaid peatükke.

3. Juhul, kui on alustatud või võetud määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt abikõlblikke meetmeid enne 1. augustit 2008, kohaldatakse nimetatud määrust jätkuvalt järgmiste meetmete suhtes:

- a) II jaotise II ja III peatüki kohased meetmed (loobumistasud ning ümberkorraldused ja muudatused). II jaotise III peatüki kohast toetust ei maksta siiski pärast 15. oktoobrit 2008;
- b) III jaotise kohased meetmed (turumehhanismid);
- c) VII jaotise artikli 63 kohased meetmed (eksporditoetused).

4. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele (EÜ) nr 1493/1999 käsitatakse vajaduse korral viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 129

Jõustumine ja kehtivusaeg

1. Käeolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Määrust kohaldatakse alates 1. augustist 2008, välja arvatud:

- a) artiklid 5 kuni 8, mida kohaldatakse alates 30. juunist 2008;
- b) artikkel 122, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2008;
- c) artikkel 123, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009;
- d) V jaotise III peatükk, mida kohaldatakse alates 30. juunist 2008;
- e) III jaotise II, III, IV, V ja VI peatükk, artiklid 108, 111 ja 112 ning vastavad sätted, eelkõige asjaomastes lisades, mida kohaldatakse alates 1. augustist 2009, kui vastavalt artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele ei võeta vastu määrust, milles on sätestatud teisiti.

3. V jaotise II peatükki kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 29. aprill 2008

Nõukogu nimel

eesistuja

D. RUPEL

I LISA

MÕISTED**Üldist**

1. „Veiniaasta” – käesoleva määrusega hõlmatud toodete tootmisaasta. See algab iga aasta 1. augustil ning lõpeb järgmise aasta 31. juulil.

Viinapuudega seonduv

2. „Väljajuurimine” – viinapuujuurte täielik kõrvaldamine viinapuid täisistutatud alalt.
3. „Istutamine” – poogitud või pookimata viinapuude või viinapuude osade lõplik istutamine viinamarjade tootmiseks või pooktaimede istanduse rajamiseks.
4. „Ümberpookimine” – juba varem poogitud viinapuu pookimine.

Saadusega seonduv

5. „Värsked viinamarjad” – viinapuuviljad, mida kasutatakse veini valmistamiseks, küpsed või isegi veidi kuivatatud, mida saab tavalistel veinikeldri meetoditel purustada või pressida ja mis võivad iseeneslikult tekitada alkoholkäärimise.
6. „Värske viinamarjavirre, mille käärimine on peatatud alkoholi lisamise teel” – saadus:
 - a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 12 mahuprotsenti, aga mitte üle 15 mahuprotsendi;
 - b) mis on saadud, lisades eranditult artikli 24 lõike 1 kohaselt liigitatavatest veiniviinamarjasortidest saadud käärimata viinamarjavirdele, mille naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 8,5 mahuprotsenti:
 - i) kas veinist saadud neutraalset alkoholi, sealhulgas kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud alkohol, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 96 mahuprotsenti,
 - ii) või veini puhastamata destilleerimissaadust, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 52 mahuprotsenti, aga mitte üle 80 mahuprotsenti.
7. „Viinamarjamahl” – kääritamata, kuid käärimiskõlblik vedel saadus, mis on:
 - a) kohase töötlemisega muudetud tarbimiskõlblikuks sellisena, nagu see on;
 - b) saadud värskestest viinamarjadest või viinamarjavirdest või lahjendamise teel. Kui mahl on saadud lahjendamise teel, peab see olema saadud kontsentreeritud viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjamahla lahjendamise teel.

Viinamarjamahla lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.

8. „Kontsentreeritud viinamarjamahl” – karamellimata viinamarjamahl, mis on saadud viinamarjamahla osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi kirjeldataval meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C pole alla 50,9 %.

Kontsentreeritud viinamarjamahla lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 %.

9. „Veinise” on:
 - a) ladustamise ajal või pärast lubatud töötlemist veini sisaldavatesse anumatesse kogunev jääk;
 - b) punktis a osutatud saaduse filtreerimisel või tsentrifuugimisel saadud jääk;

- c) ladustamise ajal või pärast lubatud töötlemist viinamarjavirret sisaldavatesse anumatesse kogunev jääk;
 - d) punktis c osutatud saaduse filtreerimisel või tsentrifuugimisel saadud jääk.
10. „Viinamarjade pressimisjäädgid” – värskete viinamarjade kääritatud või kääritamata pressimisjäädgid.
11. „Viinamarjade pressimisjäädgide valmistatud vein” – saadus, mis on saadud:
- a) vees leotatud töötlemata viinamarjade pressimisjäädgide kääritamisel;
 - b) viinamarjade kääritatud pressimisjäädgide leotamisel vees.
12. „Destilleerimiseks kangendatud vein” – saadus:
- a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 18 mahuprotsenti, aga mitte üle 24 mahuprotsendi;
 - b) mis on saadud üksnes sel viisil, et jääksuhkrusisaldusest veinile on lisatud veini puhastamata destilleerimissaadust, mille suurim tegelik alkoholisisaldus on 86 mahuprotsenti;
 - c) mille suurim lenduvate hapete sisaldus äädikhappes väljendatuna on 1,5 grammi liitri kohta.
13. „Kuvee” on:
- a) viinamarjavirre;
 - b) vein;
 - c) viinamarjavirrete ja/või erinevate omadustega veinide segu,
- mis on mõeldud teatud liiki vahuveinide valmistamiseks.

Alkoholisisaldus

14. „Tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides” – 100 mahuühikute saaduses sisalduv puhta alkoholi mahuühikute hulk temperatuuril 20 °C.
15. „Potentsiaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides” – puhta alkoholi mahuühikute hulk, mille võib tekitada 100 ühikus saaduses sisalduvate suhkrute täielik käärimine temperatuuril 20 °C .
16. „Üldalkoholisisaldus mahuprotsentides” – tegeliku ja potentsiaalse alkoholisisalduse summa.
17. „Naturaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides” – saaduse üldalkoholisisaldus mahuprotsentides enne võimalikku rikastamist.
18. „Tegelik alkoholisisaldus massiprotsentides” – 100 kg saaduses sisalduva puhta alkoholi kilogrammide arv.
19. „Potentsiaalne alkoholisisaldus massiprotsentides” – puhta alkoholi kogus kilogrammides, mida on võimalik saada 100 kilogrammis saaduses leiduvate suhkrute täielikul käärimisel.
20. „Üldalkoholisisaldus massiprotsentides” – tegeliku ja potentsiaalse alkoholisisalduse summa.
-

II LISA

TOETUSPROGRAMMIDE EELARVE

(osutatud artikli 8 lõikes 1)

tuhandetes eurodes

Eelarveaasta	2009	2010	2011	2012	2013	Alates 2014. aastast
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 VIII lisas Itaalia kohta esitatud siseriiklike ülemmäärasid aastateks 2008, 2009 ja 2010 vähendatakse 20 miljoni euro võrra ning need summad on lisatud Itaalia toetusprogrammide eelarve summadele vastavalt tabelis toodud eelarveaastatele 2009, 2010 ja 2011.

III LISA

EELARVES MAAELU ARENDAMISEKS ERALDATUD VAHENDID

(osutatud artikli 23 lõikes 3)

tuhandetes eurodes

Eelarveaasta	2009	2010	Alates 2011. aastast
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

IV LISA

VIINAMARJASAADUSTE KATEGOORIAD

1. Vein

Vein on ainult värsketel purustatud või purustamata viinamarjade või viinamarjavirde täielikul või osalisel käärimisel saadud saadus.

Veini

- a) tegelik alkoholisisaldus on pärast V lisa punktis B nimetatud menetluse läbimist või ilma selleta vähemalt 8,5 mahuprotsenti, kui vein on saadud ainult IX lisas osutatud viinamarjakasvatustööndites A ja B korjatud viinamarjadest, ja vähemalt 9 mahuprotsenti teistest viinamarjakasvatustöönditest korjatud viinamarjade puhul;
- b) tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 4,5 mahuprotsenti. Seda erandina muidu kehtivast minimaalsest alkoholisisaldusest, kui veinil on kaitstud päritolunimetus või geograafiline tähis, olgu see valmistatud V lisa punktis B viidatud menetlusel või mitte;
- c) üldalkoholisisaldus ei ületa 15 mahuprotsenti. Erandina:
 - võib teatud ühenduse viinamarjakasvatustööndite kuuluvatel viinamarjakasvatusaladel (mis otsustatakse vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele) pärinevate ja rikastamisega toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir ulatuda 20 mahuprotsendini,
 - teatud kaitstud päritolunimetusega ja rikastamisega toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir võib olla suurem kui 15 mahuprotsenti;
- d) on üldhappesisaldus vastavalt eranditele, mida võib vastu võtta vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele, viinhappes väljendatuna vähemalt 3,5 grammi liitri kohta või 46,6 milliekvivalenti liitri kohta.

„Retsina” on lauavein, mis on valmistatud üksnes Kreeka territooriumil süüria männi vaiguga töödeldud viinamarjavirdest. Süüria männi vaigu kasutamine on lubatud ainult „Retsina” veini saamiseks Kreekas kohaldatavate sätete kohaselt.

Erandina punktist b kuuluvad „Tokaji eszencia” ja „Tokajská eszencia” veinide hulka.

2. Kääriv toorvein

Kääriv toorvein on saadus, mille alkoholikäärimine ei ole veel lõppenud ja mis ei ole veel settest eraldatud.

3. Liköörvein

Liköörvein on saadus:

- a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti, aga mitte üle 22 mahuprotsendi;
- b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 17,5 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinid, mis sisalduvad vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele koostatud nimekirjas;
- c) mis on saadud:
 - käärivast viinamarjavirdest;
 - veinist;
 - eespool nimetatud saaduste segust või
 - viinamarjavirdest või selle segust veiniga, kui on tegu kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinidega, mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele;

- d) mille esialgne naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 12 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinid, mis sisalduvad vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele koostatud nimekirjas;
- e) millele on lisatud:
- i) üksikult või seguna:
- veinist saadud neutraalset alkoholi, sealhulgas kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud alkohol, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 96 mahuprotsenti;
 - veini või kuivatatud viinamarjade destillaati, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;
- ii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:
- kontsentreeritud viinamarjavirret;
 - ühe punkti e alapunktis i osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu;
- f) millele erandina punktist e on lisatud (kui tegu on teatavate kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinidega, mis sisalduvad vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele koostatud nimekirjas):
- i) punkti e alapunktis i loetletud saadusi üksikult või seguna või
- ii) üht või mitut järgmistest saadustest:
- veinialkohol või kuivatatud viinamarjadest saadud alkohol, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 95 ega üle 96 mahuprotsendi;
 - veinist või pressitud viinamarjajääkidest destilleeritud kanged alkohoolsed joogid, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;
 - kuivatatud viinamarjadest destilleeritud kanged alkohoolsed joogid, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 mahuprotsendi ega üle 94,5 mahuprotsendi;
- iii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:
- kuivanud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirret;
 - otsesel kuumutamisel saadud kontsentreeritud viinamarjavirret, mis vastab, välja arvatud nimetatud menetluse osas, kontsentreeritud viinamarjavirde määratlusele;
 - kontsentreeritud viinamarjavirret;
 - ühe punkti f alapunktis ii osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu.

4. Vahuvein

Vahuvein on saadus:

- a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:
- värsked viinamarjad;
 - viinamarjavirre;
 - vein;
- b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;

- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari;
- d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 8,5 mahuprotsenti.

5. Kvaliteetvahuvein

Kvaliteetvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:
 - värsked viinamarjad;
 - viinamarjavirre;
 - vein;
- b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3,5 baari;
- d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti.

6. Aromaatne kvaliteetvahuvein

Aromaatne kvaliteetvahuvein on kvaliteetvahuvein:

- a) mis on saadud üksnes nii, et kuvee komponentidena kasutatakse vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele koostatud loetelus sisalduvatest konkreetsetest viinamarjasortidest pärit viinamarjavirret või käärivat viinamarjavirret. Aromaatset kvaliteetvahuveinid, mida traditsiooniliselt toodetakse, kasutades kuvee komponendiks olevaid veine, määratakse kindlaks vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele;
- b) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari;
- c) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 6 mahuprotsenti;
- d) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 10 mahuprotsenti.

Muid täiendavaid omadusi või tootmistingimusi ja ringlust käsitlevad konkreetsetes eeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele.

7. Gaseeritud vahuvein

Gaseeritud vahuvein on saadus:

- a) mis on saadud ilma kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähiseta veinist;
- b) mille mahuti avamisel vabaneb süsinikdioksiid, mis on tervikuna või osaliselt saadud selle gaasi lisamisel;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari.

8. Poolvahuvein

Poolvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud veinist, mille üldalkoholisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti;
- b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva sisetekkelse süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari;
- d) mida pakutakse 60liitristes või väiksemates mahutites.

9. Gaseeritud poolvahuvein

Gaseeritud poolvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud veinist;
- b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti ja üldalkoholisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on täielikult või osaliselt lisatud süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari,
- d) mida pakutakse 60liitristes või väiksemates mahutites.

10. Viinamarjavirre

Viinamarjavirre on värsketest viinamarjadest loomulikult või füüsilisel töötlemisel saadud vedel saadus. Viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei ületa 1 mahuprotsenti.

11. Osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kääriv viinamarjavirre on viinamarjavirde kääritamisel saadud saadus, mille tegelik alkoholisisaldus on üle 1 mahuprotsendi, aga alla kolme viiendiku selle üldalkoholisaldusest.

12. Kuivatatud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kuivatatud viinamarjadest saadud kääriv viinamarjavirre on kuivatatud viinamarjadest saadud viinamarjavirde osalisel kääritamisel saadud saadus, mille üldsuhkruisaldus on enne käärimist vähemalt 272 grammi liitri kohta ning mille naturaalne ja tegelik alkoholisisaldus ei tohi olla alla 8 mahuprotsendi. Samas teatavaid veine, mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele ja mis vastavad eespool nimetatud nõudmistele, ei loeta kuivatatud viinamarjadest saadud käärivaks viinamarjavirdeks.

13. Kontsentreeritud viinamarjavirre

Kontsentreeritud viinamarjavirre on karamellimata viinamarjavirre, mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artiklis 31 ette nähtud meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 50,9 %.

Kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 %.

14. Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre on vedel karamellimata saadus:

- a) mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artiklis 31 järgi ette nähtud meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 61,7 %;
- b) mis on läbinud lubatud töötamise hapetustamiseks ja koostisosade (v.a suhkru) kõrvaldamiseks;
- c) millel on järgmised omadused:
 - pH tase ei ole 25° Brix juures üle 5;
 - optiline tihedus 425 nm juures 1 cm paksusel ei ületa 25° Brix juures kontsentreeritud viinamarjavirrete puhul 0,100;
 - sahharoosisisaldus ei ole kindlaksmääratava analüüsimeetodiga täheldatav;
 - Folin-Ciocalteu indeks ei ületa 25° Brix juures 6,00;
 - tiitritav happesus ei ületa 15 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
 - vääveldioksiidisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
 - katioonide kogusisaldus ei ületa 8 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
 - elektrijuhtivus ei ületa 25° Brix ja 20 °C juures 120 µS/cm;
 - hüdroksümetüülfurfuraali sisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
 - mesoinositooli olemasolu.

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.

15. Kuivatatud viinamarjadest valmistatud vein

Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

- a) mis on valmistatud ilma rikastamiseta, osaliseks veetustamiseks päikese kätte või varju jäetud viinamarjadest;
- b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti;
- c) mille naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti (või mille suhkrusisaldus on vähemalt 272 grammi liitri kohta).

16. Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein

Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

- a) mis on toodetud ilma rikastamata;
- b) mille naturaalne alkoholisisaldus on suurem kui 15 mahuprotsenti;
- c) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 12 mahuprotsenti.

Liikmesriigid võivad kehtestada selle toote laagerdumistähtaaja.

17. Veiniäädikas

Veiniäädikas on äädikas:

- a) mis on saadud eranditult veini äädikhappelist käärimisel;
 - b) mille üldhappesus äädikhappes väljendatuna on vähemalt 60 grammi liitri kohta.
-

V LISA

RIKASTAMINE, HAPESTAMINE JA HAPETUSTAMINE TEATAVATES VIINAMARJAKASVATUSVÖÖNDITES**A. Rikastamise piirmäärad**

1. Kui ilmastikutingimused teatavates IX lisas osutatud ühenduse viinamarjakasvatustavolõõndites seda nõuavad, võivad asjaomased liikmesriigid lubada artikli 24 lõike 1 kohaselt liigitatavatest viinamarjasortidest saadud värske viinamarjade, viinamarjavirde, kääri viinamarjavirde, kääri toorveini ja veini naturaalse alkoholisisalduse suurendamist mahuprotsentides.
2. Naturaalse alkoholisisalduse tõusu mahuprotsentides võib saavutada punktis B osutatud veinivalmistustavade abil ja see ei tohi ületada:
 - a) 3 mahuprotsenti IX lisas osutatud viinamarjakasvatustavolõõndis A;
 - b) 2 mahuprotsenti IX lisas osutatud viinamarjakasvatustavolõõndis B;
 - c) 1,5 mahuprotsenti IX lisas osutatud viinamarjakasvatustavolõõndis C.
3. Eriti ebasoodsate ilmastikutingimustega aastatel võivad liikmesriigid taotleda, et lõikes 2 kehtestatud piirmäärasid tõstetaks 0,5 mahuprotsendi võrra. Vastuseks sellisele taotlusele peaks komisjon esitama vastava õigusakti ettepaneku niipea kui võimalik määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 195 lõikes 1 ettenähtud komiteele. Komisjon püüab teha sellist taotlust käsitleva otsuse vastavalt käesoleva määruse artikli 113 lõikes 1 osutatud menetlusele nelja nädala jooksul alates taotluse esitamisest.

B. Rikastamine

1. Punktis A sätestatud naturaalse alkoholisisalduse mahuprotsendi tõstmine võib toimuda ainult järgmiselt:
 - a) värske viinamarjade, kääri viinamarjavirde ja kääri toorveini puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega;
 - b) viinamarjavirde puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega või osalise kontsentreerimise, sealhulgas pöördosmoosi teel;
 - c) veini puhul jahutamisel toimuva osalise kontsentreerimise teel.
2. Lõikes 1 osutatud menetlusi ei tohi koos kasutada, kui vein või viinamarjavirre on rikastatud kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdega ja artikli 19 alusel on makstud toetust.
3. Sahharoosi lisamine, nagu on sätestatud punkti a alapunktides a ja b, võib toimuda ainult kuivsuhturdamise teel ja üksnes järgmistes viinamarjakasvatustavolõõndites:
 - a) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustavolõõndis A;
 - b) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustavolõõndis B;
 - c) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustavolõõndis C, välja arvatud Itaalia, Kreeka, Hispaania, Portugali ja Küprose viinamarjaistandustes ning viinamarjaistandustes, mis asuvad Prantsuse departemangudes, mis kuuluvad järgmistele piirkondade apellatsioonikohtute jurisdiktsiooni alla:
 - Aix-en-Provence;
 - Nîmes;
 - Montpellier;
 - Toulouse;
 - Agen;
 - Pau;

— Bordeaux;

— Bastia.

Eelpool osutatud Prantsuse departemangude puhul võivad siseriiklikud ametiasutused siiski erandina lubada rikastamist kuivsuhkurdamise teel. Prantsusmaa teavitab selliste lubade andmisest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike.

4. Kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamine ei tohi suurendada purustatud värske viinamarjade, viinamarjavirde, kääri viinamarjavirde või kääri toorveini esialgset mahtu üle 11 % IX lisas osutatud viinamarjakasvatustaseme A, üle 8 % viinamarjakasvatustaseme B ja üle 6,5 % viinamarjakasvatustaseme C.
5. Viinamarjavirde või veini kontsentreerimine lõikes 1 osutatud protsesside abil:
 - a) ei tohi vähendada nimetatud saaduste esialgset mahtu üle 20 %;
 - b) ei tohi olenemata punkti A alapunkti 2 alapunktist c suurendada nimetatud saaduste naturaalses alkoholisisalduses üle 2 mahuprotsendi.
6. Lõigetes 1 ja 5 osutatud protsessid ei tohi suurendada värske viinamarjade, viinamarjavirde, kääri viinamarjavirde, kääri toorveini või veini üldalkoholisisaldust:
 - a) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustaseme A üle 11,5 mahuprotsendi;
 - b) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustaseme B üle 12 mahuprotsendi;
 - c) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustasemates C I üle 12,5 mahuprotsendi;
 - d) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustaseme C II üle 13 mahuprotsendi ja
 - e) IX lisas osutatud viinamarjakasvatustaseme C III üle 13,5 mahuprotsendi.
7. Erandina lõikest 6 võivad liikmesriigid
 - a) punase veini puhul tõsta lõikes 6 osutatud saaduste üldalkoholisisalduse ülemmäära mahuprotsentides IX lisas osutatud viinamarjakasvatustaseme A 12 mahuprotsendini ja viinamarjakasvatustaseme B 12,5 mahuprotsendini;
 - b) tõsta lõikes 6 osutatud saaduste üldalkoholisisaldust päritolunimetusega veinide tootmisel liikmesriigi määratud tasemeni.

C. Hapestamine ja hapetustamine

1. Värskeid viinamarju, viinamarjavirret, kääri viinamarjavirret, kääri toorveini ja veini võib töödelda järgmiselt:
 - a) hapetustamine IX lisas osutatud viinamarjakasvatustasemates A, B ja C I;
 - b) hapestamine ja hapetustamine IX lisas osutatud viinamarjakasvatustasemates C I, C II ja C III a, piiramata lõike 7 kohaldamist, või
 - c) hapestamine IX lisas osutatud viinamarjakasvatustaseme C III b.
2. Lõikes 1 osutatud saadusi, välja arvatud veini, võib hapestada ainult 1,50 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 20 milliekvivalentini.
3. Veine võib hapestada ainult 2,50 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 33,3 milliekvivalentini.
4. Veine võib hapetustada ainult 1 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 13,3 milliekvivalentini liitri kohta.
5. Kontsentreerimiseks määratud viinamarjavirret võib hapetustada osaliselt.

6. Olenemata lõikest 1, võivad liikmesriigid erandlike ilmastikutingimustega aastatel IX lisas osutatud viinamarjakasvatusevõõndites A ja B lubada lõikes 1 osutatud saaduste hapestamist lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimustel.
7. Ühe ja sama saaduse hapestamine ja rikastamine, välja arvatud vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele otsustataval erandjuhtudel, ning hapestamine ja hapetustamine ei ole koos lubatud.

D. Töötlemine

1. Punktides B ja C osutatud menetlused, välja arvatud veini hapestamine ja hapetustamine, on lubatud üksnes siis, kui seda tehakse edaspidi määratletavatel tingimustel (mis määratletakse vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele) samal ajal, kui värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest või käärivast toorveinist tehakse vein või muu artikli 1 lõikes 1 osutatud otsetarbimiseks mõeldud jook, välja arvatud vahuvein või gaseeritud vahuvein, ja kui seda tehakse viinamarjakasvatusevõõndis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.
2. Veinide kontsentreerimine toimub samas viinamarjakasvatusevõõndis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.
3. Veinide hapestamine ja hapetustamine toimub ainult veinivalmistamisettevõttes ja viinamarjakasvatusevõõndis, kus kõnealuse veini valmistamiseks kasutatud viinamarjad on korjatud.
4. Igast lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud menetlusest teatatakse pädevatele asutustele. Sama nõuet kohaldatakse kontsentreeritud viinamarjavirde, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde ja sahharoosi koguste suhtes, mida seoses oma ettevõtlustegevusega valdavad füüsilised või juriidilised isikud või isikute rühmad, eelkõige vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele kindlaksmääratavad tootjad, villijad, töötledjad ja hulgikauplejad, ning seda kohaldatakse samal ajal ja samas kohas kui värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääri- või viinamarjavirde ja vaadiveini suhtes. Nende koguste teatamise võib asendada sissekandega kauba saabumise ja varude kasutamise registris.
5. Iga punktis B ja C osutatud menetlus kajastatakse vastavalt artiklis 112 sätestatud saatedokumendis, mille alusel need menetlused läbinud tooted ringlusse lubatakse.
6. Neid menetlusi, välja arvatud erakordsete ilmastikutingimustega põhjendatud erandjuhtudel, ei tohi läbi viia:
 - a) IX lisas osutatud viinamarjakasvatusevõõndis C pärast 1. jaanuari;
 - b) IX lisas osutatud viinamarjakasvatusevõõndites A ja B pärast 16. märtsija neid menetlusi viiakse läbi üksnes saadustega, mis on valmistatud vahetult enne neid kuupäevi korjatud viinamarjasaagist.
7. Olenemata lõikest 6 võib kontsentreerimine jahutamise teel ning hapestamine ja hapetustamine siiski toimuda aastaringsest.

VI LISA

PIIRANGUD

A. Üldist

1. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole vee lisamine lubatud, välja arvatud juhul, kui seda nõuab tehniline erivajadus.
2. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole lubatud ka alkoholi lisamine, välja arvatud valmistustavade puhul, mis on seotud piirituse, likööri, vahuveinide, destilleerimiseks kangendatud veinide ja poolvahuveini lisamise teel käärimise peatamisega värske viinamarjavirde saamisega.
3. Destilleerimise tarbeks kangendatud veini võib kasutada ainult destilleerimiseks.

B. Värsked viinamarjad, viinamarjavirre ja viinamarjamahl

1. Värsket viinamarjavirret, milles käärimine on alkoholi lisamisega peatatud, võib kasutada ainult nende toodete valmistamisel, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla. See ei piira liikmesriike kehtestamast enda territooriumil rangemaid sätteid toodete valmistamisele, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla.
2. Viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla ei tohi teha veiniks ega veinile lisada. Nende alkoholne kääritamine on ühenduse territooriumil keelatud.
3. Lõigete 1 ja 2 sätteid ei kohaldata toodete suhtes, mis on mõeldud Ühendkuningriigis, Iirimaa ja Poolas CN-koodi 2206 00 alla kuuluvate toodete valmistamiseks, ja mille liitnimetuse osana võivad liikmesriigid lubada müügitähist „vein”.
4. Kuivatatud viinamarjadest saadud käärivat viinamarjavirret võib turule lubada üksnes likööri valmistamiseks viinamarjakasvatuspriirkondades, kus see kasutusviis oli traditsiooniline 1. jaanuaril 1985, samuti üleküpsenud viinamarjadest veini valmistamiseks.
5. Kui seoses ühenduse rahvusvaheliste kohustustega ei ole nõukogu otsustanud teisiti, ei tohi kolmandatest riikidest pärit värskest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest, kontsentreeritud viinamarjavirdest, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdest, viinamarjavirdest, mille käärimine on peatatud alkoholi lisamise teel, viinamarjamahlast, kontsentreeritud viinamarjamahlast ja veinist või nimetatud saaduste segudest ühenduse territooriumil IV lisas osutatud saadusi valmistada ega neid sellistele saadustele lisada.

C. Veinide segamine

Kui seoses ühenduse rahvusvaheliste kohustustega ei ole nõukogu otsustanud teisiti, on kolmandast riigist pärineva veini segamine ühendusest pärineva veiniga ning kolmandatest riikidest pärinevate veinide omavaheline segamine ühenduse territooriumil keelatud.

D. Kõrvalsaadused

1. Viinamarjade ülepressimine on keelatud. Võttes arvesse kohalikke ja tehnilisi tingimusi, otsustavad liikmesriigid alkoholi miinimumkoguse, mida viinamarjade pressimisjäädid ja veinisete pärast pressimist peab sisaldama.

Nendes kõrvalsaadustes sisalduva alkoholikoguse kohta teeb otsuse liikmesriik ning see alkoholikogus peab olema vähemalt 5 % toodetud veini alkoholisisaldusest.

2. Veinisettest ega viinamarjade pressimisjäädidest ei tohi valmistada veini ega ühtki teist otsetarbimiseks mõeldud jooki, välja arvatud piiritus, kanged alkoholised joogid ja viinamarjade pressimisjäädidest valmistatud vein (*piquette*). Veini valamine veinisette või viinamarjade pressimisjäädide või pressitud Aszu viinamarjade massi peale on lubatud vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele määratletud tingimustel piirkondades, kus seda tava on tavapäraselt kasutatud veinide „Tokaji fordítás” ja „Tokaji másolás” tootmisel Ungaris ning veinide „Tokajský fordítás” ja „Tokajský másolás” tootmisel Slovakkias.
3. Veinisette pressimine ja viinamarjade pressimisjäädide taaskääritamine muul kui destilleerimise või viinamarjade pressimisjäädidest veini (*piquette*) valmistamise eesmärgil on keelatud. Veinisette filtreerimist ja tsentrifuugimist ei loeta pressimiseks juhul, kui saadav saadus on hea, algupärase ja müügikõlbliku kvaliteediga.

4. Kui asjaomane liikmesriik lubab veini (*piquette*) toota viinamarjade pressimisjäädudest, võib seda kasutada ainult destilleerimiseks või viinamarjakasvataja oma majapidamise tarbeks.
 5. Piiramata liikmesriikide võimalust võtta vastu otsus, millega nõutakse kõrvalsaaduste kõrvaldamist destilleerimise abil, on igal füüsilisel või juriidilisel isikul või isikute rühmal, kelle valduses on kõrvalsaadusi, kohustus need kõrvaldada vastavalt tingimustele, mis määratletakse vastavalt artikli 113 lõikes 2 osutatud menetlusele.
-

VII LISA

VÄLJAJUURIMISKAVA EELARVE

Artikli 102 lõikes 3 osutatud väljajuurimiskavale eraldatud eelarve on järgmine:

- a) veiniaastaks 2008/2009 (2009. eelarveaasta): 464 miljonit eurot;
- b) veiniaastaks 2009/2010 (2010. eelarveaasta): 334 miljonit eurot;
- c) veiniaastaks 2010/2011 (2011. eelarveaasta): 276 miljonit eurot.

VIII LISA

Alad, mille liikmesriigid võivad kuulutada väljajuurimiskava jaoks kõlbmatuks

(osutatud artikli 104 lõigetes 1, 2 ja 5)

<i>hektarites</i>		
Liikmesriik	Viinapuude kasvuala üldpindala	Artikli 104 lõikes 5 osutatud alad
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

IX LISA

VIINAMARJAKASVATUSVÖÖNDID

(osutatud IV ja V lisas)

Viinamarjakasvatusvööndid on järgmised:

1. Viinamarjakasvatusvööndisse A kuuluvad:
 - a) Saksamaal: viinapuude kasvualad, mis ei kuulu viinamarjakasvatusvööndisse B;
 - b) Luksemburgis: Luksemburgi viinamarjakasvatuspiirkond;
 - c) Belgias, Taanis, Iirimaa, Madalmaades, Poolas, Rootsis ja Ühendkuningriigis: nende riikide viinamarjakasvatuspiirkonnad;
 - d) Tšehhi Vabariigis: Čechy viinamarjakasvatuspiirkond.
2. Viinamarjakasvatusvööndisse B kuuluvad:
 - a) Saksamaal Badeni määratletud piirkonnas viinapuude kasvualad;
 - b) Prantsusmaal käesolevas lisas nimetatata departemangude ja järgmiste departemangude viinapuude kasvualad:
 - Alsace'is: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Lorraine'is: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Champagne'is: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - Juras: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Savoie's: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillani kommuun),
 - Val de Loire'is: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne ja Nièvre'i departemangu Cosne-sur-Loire'i ringkonna viinapuude kasvualad;
 - c) Austrias Austria viinamarjakasvatuspiirkond;
 - d) Tšehhi Vabariigis Morava viinamarjakasvatuspiirkond ja viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud lõike 1 punktiga d;
 - e) Slovakkias viinapuude kasvualad järgmistes piirkondades: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť ja Východoslovenská vinohradnícka oblasť ning viinamarjakasvatusalad, mis ei ole hõlmatud lõike 3 punktiga f;
 - f) Sloveenias järgmiste piirkondade viinapuude kasvualad:
 - Podravje piirkonnas: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - Posavje piirkonnas: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina ning viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud lõike 4 punktiga d;
 - g) Rumeenias Podișul Transilvaniei piirkond.
3. Viinamarjakasvatusvööndisse C I kuuluvad:
 - a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
 - järgmistes departemangudes: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers,

Gironde, Isère (välja arvatud Chapareillani kommuun), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (välja arvatud Cosne-sur-Loire'i ringkond), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- Drôme'i departemangu Valence'i ja Die ringkondades (välja arvatud Dieulefit', Lorioli, Marsanne'i ja Montélimari kanton),
- Ardèche'i departemangu Tournoni ringkonnas ja Antraigues', Burzet', Coucouroni, Montpezat-sous-Bauzoni, Privas', Saint-Etienne de Lugdarèsi, Saint-Pierreville'i, Valgorge'i ning la Voulte-sur-Rhône'i kantonites;

- b) Itaalias Valle d'Aosta piirkonna viinamarjakasvatusalad ja Sondrio, Bolzano, Trento ja Belluno provints;
- c) Hispaanias A Coruña, Astuuria, Kantaabria, Guipúzcoa ja Biskaia provintsi viinapuude kasvualad;
- d) Portugalis Norte piirkonna see osa, mis vastab määratletud viinamarjakasvatuspiirkonnale Vinho Verde, ja Região vitícola da Extremadura viinamarjakasvatuspiirkonna omavalitsusüksused Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras, viimasest välja arvatud Freguesias da Carvoeira e Dois Portos;
- e) Ungaris kõik viinamarjakasvatusalad;
- f) Slovakkias viinapuude kasvualad piirkonnas Tokajská Vinohradnícka oblast';
- g) Rumeenias lõike 2 punktis g või lõike 4 punktis f nimetamata viinamarjakasvatusalad.

4. Viinamarjakasvatusvööndisse C II kuuluvad:

- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
 - järgmistes departemangudes: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (välja arvatud Olette'i ja Arles-sur-Techi kanton), Vaucluse,
 - Var'i departemangu selles osas, mis piirneb lõunas Evenos', Le Beausset', Solliès-Toucas', Cuers'i, Puget-Ville'i, Collobrières'i, La Garde-Freinet', Plan-de-la-Touri ja Sainte-Maxime'i kommuunidega,
 - Drôme'i departemangu Nyons'i ringkonnas ja Dieulefit', Lorioli, Marsanne'i ja Montélimari kantonites,
 - Ardèche'i departemangu lõike 3 punktis a loetlemata osades;
- b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguuria, Lombardia (välja arvatud Sondrio provints), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (välja arvatud Belluno provints), sealhulgas nende piirkondade saared, nagu Elba ja muud Toscana saarestiku saared, Ponziiane saared, Capri ja Ischia;
- c) Hispaanias järgmiste provintside viinamarjakasvatusalad:
 - Lugo, Ourense, Pontevedra,
 - Ávila (välja arvatud kohalikud haldusüksused, mis kuuluvad Cebrerose määratletud veinialasse (comarca'sse)), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,

- Barcelona, Girona, Lleida,
 - Zaragoza provintsi Ebro jõest põhja pool asuvas osas,
 - Tarragona provintsi kohalikes haldusüksustes, mis kuuluvad Penedési päritolunimetuse piirkonda,
 - Tarragona provintsi selles osas, mis kuulub Conca de Barberá määratletud veinialasse (*comarca'sse*);
- d) Sloveenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Brda või Goriška Brda, Vipavska dolina või Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Rumeenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, lõunapoolne viinamarjakasvatuspiirkond, sealhulgas liivatasandikud ja muud soodsad piirkonnad.
5. Viinamarjakasvatusvööndisse C III a kuuluvad:
- a) Kreekas viinamarjakasvatusalad järgmistes noomides: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárissa, Ioánnina, Lefkáda, Ahhaia, Messeenia, Arkaadia, Korinthía, Iráklio, Chaniá, Réthymnon, Sámos, Lasíthion ja Thíra (Santorini) saar;
- b) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis asuvad kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;
- c) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad, mis ei ole hõlmatud lõike 4 punktiga e.
6. Viinamarjakasvatusvööndisse C III b kuuluvad:
- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
- Korsika departemangudes,
 - Var'i departemangu selles osas, mis asub mere ja järgmiste samasse vööndisse kuuluvate kommuunide vahel: Événos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime (nimetatud kommuunid kaasa arvatud),
 - Pyrénées-Orientales'i departemangu Olette'i ja Arles-sur-Techi kantonis;
- b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Calabria, Basilicata, Apuulia, Sardiinia ja Sitsiilia, kaasa arvatud nendesse piirkondadesse kuuluvad saared, nagu Pantelleria saar ning Lipari, Egadi ja Pelagie saared;
- c) Kreekas lõike 5 punktis a nimetamata viinamarjakasvatusalad;
- d) Hispaanias lõike 3 punktis c või lõike 4 punktis c nimetamata viinamarjakasvatusalad;
- e) Portugalis lõike 3 punktis d nimetamata viinamarjakasvatusalad;
- f) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis ei asu kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;
- g) Malta viinamarjakasvatusalad.
7. Käesoleva lisas osutatud haldusüksuste territooriumid on piiritletud 15. detsembril 1981 kehtinud siseriiklike sätete alusel, Hispaania osas 1. märtsil 1986 kehtinud siseriiklike sätete alusel ja Portugali osas 1. märtsil 1998 kehtinud siseriiklike sätete alusel.
-